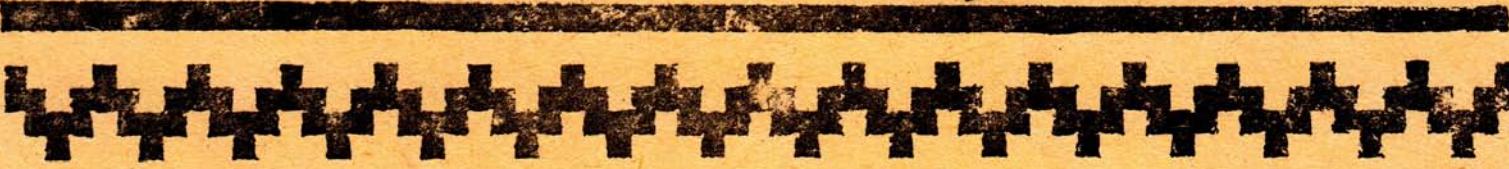

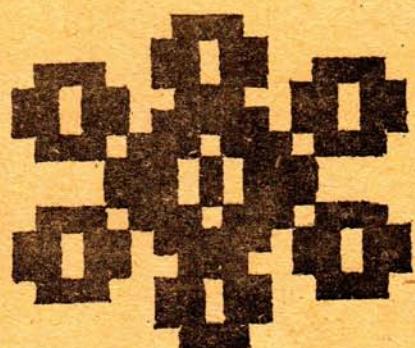

GODIŠNJAK

OGRANKA SELJAČKE SLOGE

BUŠEVEC

13

1920.-1980.

---

60 god.

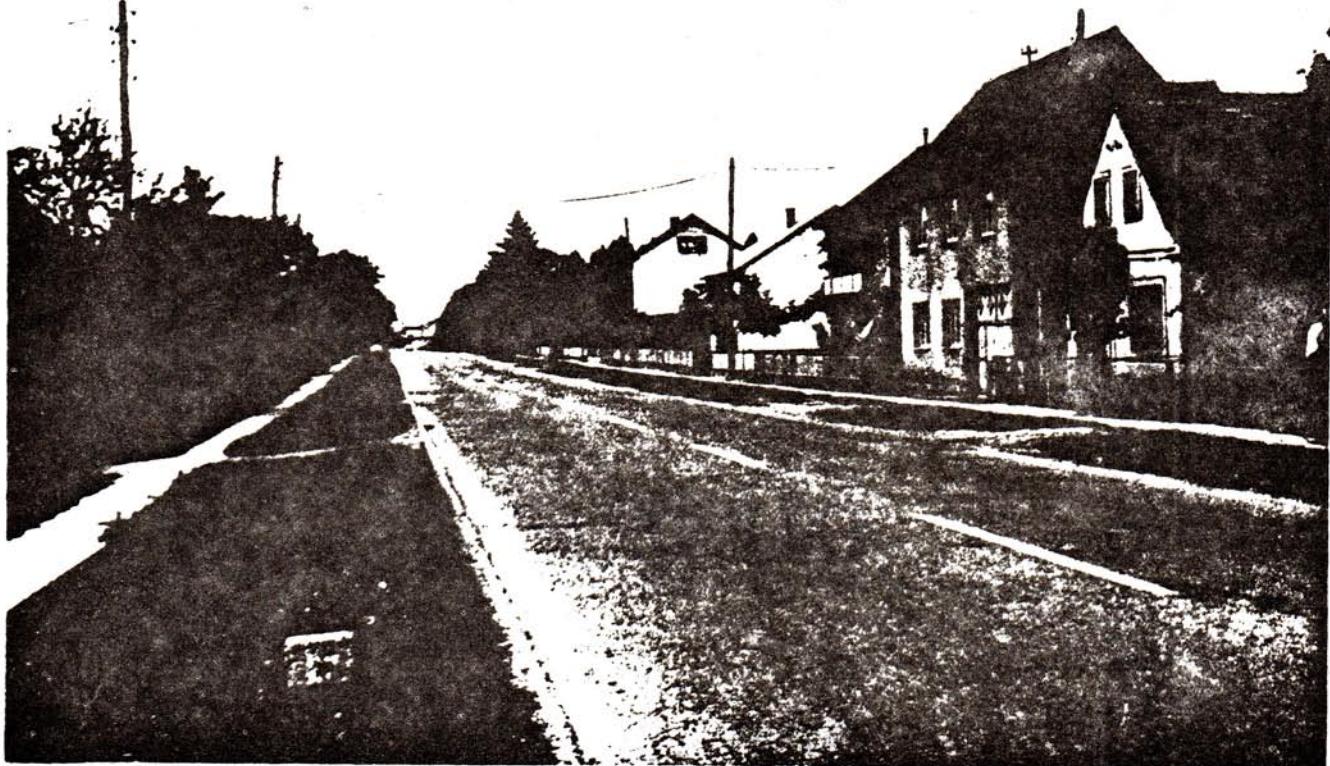
**OGRANKA
SELJAČKE SLOGE
BUŠEVEC**

GODIŠNJA SKUPŠTINA OGRANKA SELJAČKE SLOGE BUŠEVEC

DNE 23. VELJAČE 1980. god.

*IZVJEŠTAJ UPRAVNOG ODBORA O RADU DRUŠTVA ZA
1979. GODINU*

Upravni odbor sazvao je, prema članu 28. Statuta ogranka "Seljačka sloga", redovnu godišnju skupštinu radi informiranja članova o radu društva u protekloj 1979. godini.

U ovom kraćem izvještaju tajnika kao i izvještajima voditelja pojedinih sekcija želimo članove detaljno upoznati s radom društva, kako bi se kroz analitički prikaz kritički osvrnuli na postignute rezultate i eventualne propuste.

Rad društva odvijao se prema usvojenom programu na skupštini održanoj 10. ožujka 1979. godine. Želimo odmah istaći da je program u cijelosti realiziran, što više i premašen ako se usporedi s dogovorenim programom u slobodnoj razmjeni rada sa SIZ-om kulture općine Vel. Gorica. Upravni odbor je kod izvršenja plana rada želio prvenstveno da kroz postojeće sekcije i ostale djelatnosti aktivira čim više članova, a napose omladinaca, te da pojača rad sadržajno, kvalitetno i prostorno. U protekloj godini radilo je aktivno u našim

sekcijama oko 200 mladih. Sekcije su imale 30 nastupa, odnosno održale 317 proba, a u što nisu ubrojeni sastanci redakcije, upravnog i izvršnog odbora te odbora za proslavu 60 obljetnice društva i provedeno vrijeme članova sekcija na uređenju i održavanju društvenih prostorija radi poboljšanja uvjeta rada.

U rad društva uključen je i velik broj naših članova i mještana.

I dalje aktivno djeluju dramska, recitatorska, tamburaška, vokalna i plesna sekcija te uredništvo biltena "Godišnjak", knjižnica i povijesni arhiv. Protekle godine, međutim, obnovljen je rad foto-kino sekcije, počela radom tamburaška škola, dok srednja plesna grupa i pioniri kontinuirano rade, a neophodno je da se uskoro formira i mladja vokalna sekcija.

Kao što je svima poznato i dalje tradicionalno i s velikim uspjehom održavamo kulturnu suradnju s našim sunarodnjacima u Austriji, Madjarskoj i Rumunjskoj.

Posebno nam je zadovoljstvo istaći činjenicu da smo, uz postignutu kvalitetu u našim djelatnostima, postigli zavidan nivo stabilnosti sekcija te samostalnost i odgovornost u njihovom radu. Naše sekcije u protekloj godini nastupile su na manjim i većim pozornicama u zemlji i inozemstvu odnosno na raznim općinskim, i republičkim festivalima i smotrama, a uglavnom na prijedlog stručnih komisija. Tamburaško-vokalna i plesna sekcija sudjelovale su izmedju ostalog s pjesmama i plesovima naših naroda i narodnosti u Zagrebu u finalnom dijelu I smotre folklora KUD-ova zagrebačke regije u koncertnoj dvorani "Vatroslav Lisinski" kao i na II smotri folklora u Narodnom sveučilištu "Moša Pijade", na Smotri radničkog kulturno-umjetničkog stvaralaštva u Karlovcu, te u zajedničkom programu sa garnizonom JNA "Pleso". Dramska i recitatorska sekcija i ove su godine postigle zapažene rezultate, odnosno još uvijek čuvaju kao i prethodne, stečeni renome i ugled društva. Recitatorska sekcija izmedju ostalog nastupila je na regionalnoj smotri dramskih amatera zagrebačke regije, u Murteru na republičkoj smotri dramskih amatera, u Grubišnom Polju na X Smotri mladih stvaraoca i drugdje, a dramska sekcija na smotri dramskih amatera zagrebačke regije i u drugim mjestima. Budući da će o radu pojedinih sekcija biti više riječi u izvještaju njihovih voditelja na njih ćemo se osvrnuti samo ukratko. Dramska i recitatorska sekcija, uz već gore navedeno i ove godine imali su svoje uspjehe. Izdvojili bismo nastup u Grubišnom Polju na X jubilarnoj Smotri mladih stvaralaca, te je to bio ujedno i jubilej naše sekcije za što je nagradjena zlatnom plaketom.

Plesna sekcija povećala je svoju kvalitetu i proširila program novouvjebanim koreografijama. No i nadalje ostaje problem nedostatka narodnih nošnji za novouvjebane koreografije za što nam SIZ kulture ne odobrava novčana sredstva, ali ipak omogućena nam je besplatna posudba istih u posudionici narodnih nošnji u Zagrebu. Moramo posvetiti pažnju uključivanju većeg broja omladine u rad sekcije a napose muškaraca.

Plesna sekcija ima svoj podmladak - srednju grupu i pionire. Obje su grupe radile ubrzanim tempom, uvježbali kraći program te imale nekoliko nastupa, dok je srednja grupa nastupila na II Smotri folklora zagrebačke regije.

Tamburaški orkestar prati vokalno-plesnu sekciju, a program izvodi i samostalno te ima više novouvježbanog sadržaja. Ove godine izveli su s vokalnom sekcijom više zajedničkih nastupa kao npr: u RO DIP "Turopolje", Dom zdravlja Velika Gorica, OŠ "J. Stančić" u Vukovini, RO "Hidroelektra" Zagreb, Savez distrofičara Zagreb te su uspješno suradjivali sa garnizonom JNA "Pleso". Otvaranje tamburaške škole bilo je neophodno da bi se osigurala budućnost i kontinuitet rada vokalnih i plesnih sekcija, uostalom kao i svakog podmlatka u svim sekcijama. Navedene sekcije nastupile su s kompletnim programom pjesama i plesova naroda i narodnosti Jugoslavije i u inozemstvu tj. u Koljnofu na proslavi "Hrvatski narodni dan" i u Vedešinu za naše sunarodnjake u Madjarskoj koji su bili oduševljeni programom te uputili poziv za ponovni susret. Dakle i dalje uspješno održavamo kulturnu suradnju s našim sunarodnjacima u susjednim i prijateljskim zemljama. Tako smo protekle godine ugostili sunarodnjake iz Klokotića, i kao što je već navedeno, gostovali u Madjarskoj. O značaju ove suradnje nepotrebno je govoriti tim više što smo u više navrata ranije detaljnije izvještavali, a pogotovo kad znademo da je navedena suradnja most za zbližavanje naroda.

Ovom prilikom želimo se zahvaliti članovima kolektiva O.Š. "Juraj Stančić" u Vukovini što su nam omogućili da u zimskim mjesecima održavamo probe plesne sekcije u predvorju naše škole.

Dramska i recitatorska sekcija u svom dijelu održavanja praktičnih proba i dalje radi pod izuzetno teškim uvjetima na pozornici Doma kulture. I ako je izvršena prva faza adaptacije u tom smislu nije učinjeno gotovo ništa jer tek druga faza koja nije u toku - zbog neodobrenih novčanih sredstava od SIZ-a kulture, trebala bi tome pridonijeti.

U izvještajnoj godini obnovila je rad i foto-kino sekcija. Organizirana su predavanja radi stručnog osposobljavanja članova, kako bi sekcija dobila na kvaliteti i uspješno izvršavala zadatke iz programa rada.

Želimo podsjetiti da smo nastupima naših sekcija i u 1979. godini obilježili značajne datume iz naše novije povijesti; Dan ustanka SR Hrvatske i Dan Republike, u našem mjestu, i sudjelovali na proslavama u drugim mjestima, u Pokupskom na proslavi 30-te obljetnice formiranja Udarne brigade "Franjo Ogulinac-Seljo", u Vel. Gorici, Kuršancu, Ptuju, Zagrebu na proslavi SKOJ-a itd.

Svi naši programi izvodjeni su u godini kada smo slavili 60-u obljetnicu KPJ odnosno SKJ, SKOJ-a i revolucionarnog sindikata, dok smo završnu svečanost održali programom za Dan Republike. Takodjer smo imali čast da i ove godine dočekamo i ispratimo štafetu sa pozdravima i najljepšim željama drugu Titu, koja je prolazila kroz naše mjesto.

Predstavljam vam

Kultурно-umjetničko društvo Ogranka „Seljačke sloge“ iz Buševca, iduće godine slavi 60 godina postojanja. Osnovano je 18. travnja 1920. godine u Buševcu, a sačuvan je i originalni zapisnik s osnivačke skupštine. Ali, kulturno-prosvjetni život se javio još puno prije ovog datuma.

Krajem prošlog stoljeća i početkom ovoga postojala je konjičica, radio je tamburaški i pjevački zbor, ali grupica tadašnjih entuzijasta htjela je pomoći i u podizanju gospodarstva, budući da je bilo pretežno agrarno područje, dakle, i izvan okvira kulturno-prosvjetnog rada. Prvi način društva bilo je Prosvjetno-dobrovoljno društvo „Seljačka sloga“. 1923. godine održana je i prva dramatska priredba, koju je izvela dilektantska grupa. U spomenutim sekocijama očitovalo se velik odaziv ljudi, dok je sam rad bio uvjetovan i stručnim vodstvom, jer su učitelji bili ti koji su učili i postizali zapazene rezultate.

Rad društva bio je zabranjen za vrijeme starougarskog režima, a neposredno prije Rata pod okriljem je Nogometnog kluba „Seljake I dobrovoljnog vatrogasnog društva. U toku NOB-a u društvu su se dirle napredne ideje u duhu socijalizma, koje te propagirala Komunistička partija.

U tim teškim ratnim danima, svih članovi društva bili su u redovima NOV-a, a manjici su dali život za našu domaćiniju.

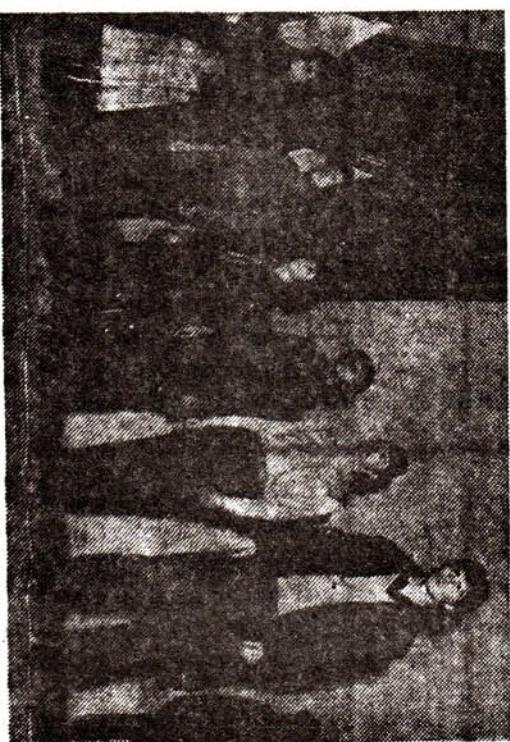
Tokom ranih dana društvo prestalo s radom, da bi poslijе oslobođenja nastavila rad dramska sekacija, pjevački zbor.

1951. godine, na proslavi 30. godišnjice, bio je prisutan Franjo Gaži, koji daje moralnu podršku društvu za daljnji rad. Od tog vremena očituje se u društvenim boda rada, interes ljudi i materijalne mogućnosti su bolje.

Zadnjih 11 godina vlaže sve veći interes za razne Kulturno-prosvjetne djelatnosti. Vraćajući se u daleke prošlosti u sadašnjost, u kojoj živi Ogrank „Seljačke sloge“, treba reći da se domaćini uvjeti rada i oni raniji, u pogledu materijalnog i moralnog poticajnog, ne mogu usporediti.

Danas društvo broji 400 članova, a glavni nosioci aktivnosti su omiljenci — osmoškolci i stariji njoskolici, dok se ostali stariji članovi uključuju prema potrebi i mogućnostima. Ogrank se sastoji od više sekcija — dramsko-recitatorske, folklorne, tamburaške, vokalne i plesne, te foto-kino sekcije. Svaka ima aktiv SK i SCO, tako da je uz kulturno-prosvjetno prisutno i ideološko osposobljavanje članova.

Rad društva je u zadnjih 10 godina prostorno i sadržajno u velikom shoku. Postigavši određenu kvalitetu, nastupali su na raznim smotrama i festivalima — regionalnim, republičkim i saveznim, gdje su se dokazali, osvojivši vrijedne nagrade i priznanja. Izdvojit ćemo neke: Orden zasluga za narod sa srebrnom zvjezdrom predsjednika Tita, Povelja SSRNH za razvijanje sa- moupopravnih odnosa, Lipanjska nagrada općine Velika Gorica, Plaketa Prosvjetnog sabora, Hrvatske itd.

Budući da se pokazala potreba i da je dobio poziv, ogrank je nastupao i u inozemstvu. Prije 12 godina prvi put su stupili u kontakt s našim sunarodnjacima iz Austrije, Mađarske i Rumunjske, Ta se suradnja i danas uspiješno nastavlja, tako da sljede užasna gostovanja s programima. Članovi ogranka njeguju narodnu baštinu i tradiciju, kao i njihovi roditelji, dijedovi i bake, ljudi im moralnu podršku, jer samo voljom, žrtvovanjem i aktivnošću, mogu postići željene rezultate.

G. LESNIK

OGRANAK »SELJAČKE SLOGE«

VELIKOGORIČKI LIST od 26. prosinca 1979. godine
(god. XVII, broj 339)

Svojim prilogom tj. prihodom s programa dramske sekcije, iskazali smo svoju solidarnost nastradalim područjima u katastrofalnom potresu u Crnoj Gori.

Zbog uredjenja društvenih prostorija i iz objektivnih razloga - radi nedostatka sredstava, nisu nabavljene police za knjige pa knjižnica nije radila. Nadamo se da će nam naredna godina biti naklonjena te da će u buduće raditi redovito. I ovaj puta zahvaljujemo Nakladnom zavodu "Matrice hrvatske" na poklonjenim knjigama (187 komada u vrijednosti 10.000.-), što je obogatilo naš književni fond.

U povijesni arhiv pohranjena je dokumentacija, za koju smo znali, koja govori o radu društva i o našem mjestu, te će isto biti s dokumentacijom u izradi naše foto-kino sekcije. U zadatak moramo si staviti ove godine premještanje arhivskog ormara u suhu prostoriju jer je prostorija gdje se sada nalazi vlažna. Premda je to bilo u planu to nismo učinili jer nije bilo ni uvjeta.

Primjedba da malo nastupamo u našoj općini i jest i nije točna. Naime, obaveze koje proizlaze iz samoupravnog sporazuma o slobodnoj razmjeni rada sa SIZ-om kulture smo izvršili, a zašto nismo imali više nastupa stvar je OOUR-a, mjesnih zajednica i ostalih zainteresiranih. Želimo upoznati javnost da smo se još početkom godine obratili svim animatorima kulture s ponudom za nastup bilo koje naše sekcije - po izboru sekcije, prigode i vremena izvodjenja. Svima smo udovoljili želji odnosno zahtjevu.

Društvo je proširilo sadržaj rada i kao nakladnik tiskalo knjigu pripovijedaka "Oproštajna večera" autora Josipa Kovačevića dugogodišnjeg aktivnog člana našeg društva. Od do sada prodanih knjiga i uz namjensku novčanu pomoć nekih OOUR-a u našoj općini možemo reći da smo gotovo i podmirili troškove njezinog tiskanja. Željeli bismo se i ovim putem zahvaliti OUR "Sloboda" OOUR za promet robom Vel. Gorica (5.000.-) i "Goričanki" modna konfekcija Velika Gorica (5.000.-), na otkupljenim knjigama u navedenim iznosima te "Gorici" ugostiteljska radna organizacija Velika Gorica (2.000.-), OOUR "Beton" Velika Gorica (3.000.-), DIP "Turopolje" Turopolje (2.000.-) i Komunalnoj radnoj organizaciji "VELKOM" Velika Gorica (1.500.-) na navedenim bezpovratnim sredstvima u istu svrhu.

U pripremanju za proslavu 60. obljetnice društva izradjene su u "IKOM"-u Zagreb društvene značke koje su također u prodaji, a nisu isključivo prigodne - već univerzalne.

Organizacija rada u društvu odnosno koordinacija rada sekcija i upravnog odbora, a koja se i dalje provodi i usavršava samoupravno i na delegatskom principu, na zavidnom je nivou. Uz disciplinu rada i savjesnost u izvršavanju preuzetih zadataka navedeno, kao i izražena uloga aktiva SK i aktiva SSO koji je formiran ove godine bile su i sada presudne činjenice koje su pridonjele da se postigne rezultat i uspjeh u radu.

Punu pažnju posvećujemo i društvenoj samozaštiti kako u koristenju namjenskih društvenih sredstava tako i čuvanju ostale društvene imovine. Izvršili smo popis kompleta društvene imovine, vrijednosno ih izrazili a Komisija za popis društvene imovine unijela sve u inventurne liste što nas obavezuje i zakon o knjigovodstvu.

Kao korisnici društvenih sredstava uspješno smo se uklöpili i u društvene ekonomski tokove - stabilizaciju. Doduše realizirajući program prema SAS-u u slobodnoj razmjeni rada primili smo dogovorena sredstva u cijelosti. Činjenica je međutim, kao što je vidljivo i iz ovog izvještaja, da je naš rad bio veći od dogovorenog - povećan broj nastupa, dogовором i dobrom voljom određeni broj besplatnih probi stručnih voditelja kao i ostali dobrovoljni rad članova na raznim društvenim poslovima te štednja u nabavci neke, iako neophodno potrebne, opreme i prijevozu na nastupe tj. besplatan prijevoz članova društva, dok iz istog razloga nismo ove godine dali izraditi članske iskaznice i memorandume.

Možemo s ponosom konstatirati da je rad društva u navedenom razdoblju bio vrlo uspješan, odnosno drugim riječima proteklu godinu možemo svrstati medju godine najplodonosnijeg rada. Kako priznanje za nastupe i uspješno izvodjenje prikazanog programa primili smo niz raznih diploma i plaketa te "Lipanjsku nagradu" kao najviše priznanje općine Velika Gorica za postignute rezultate u njegovanju kulturnih tradicija i društveno-političkom radu.

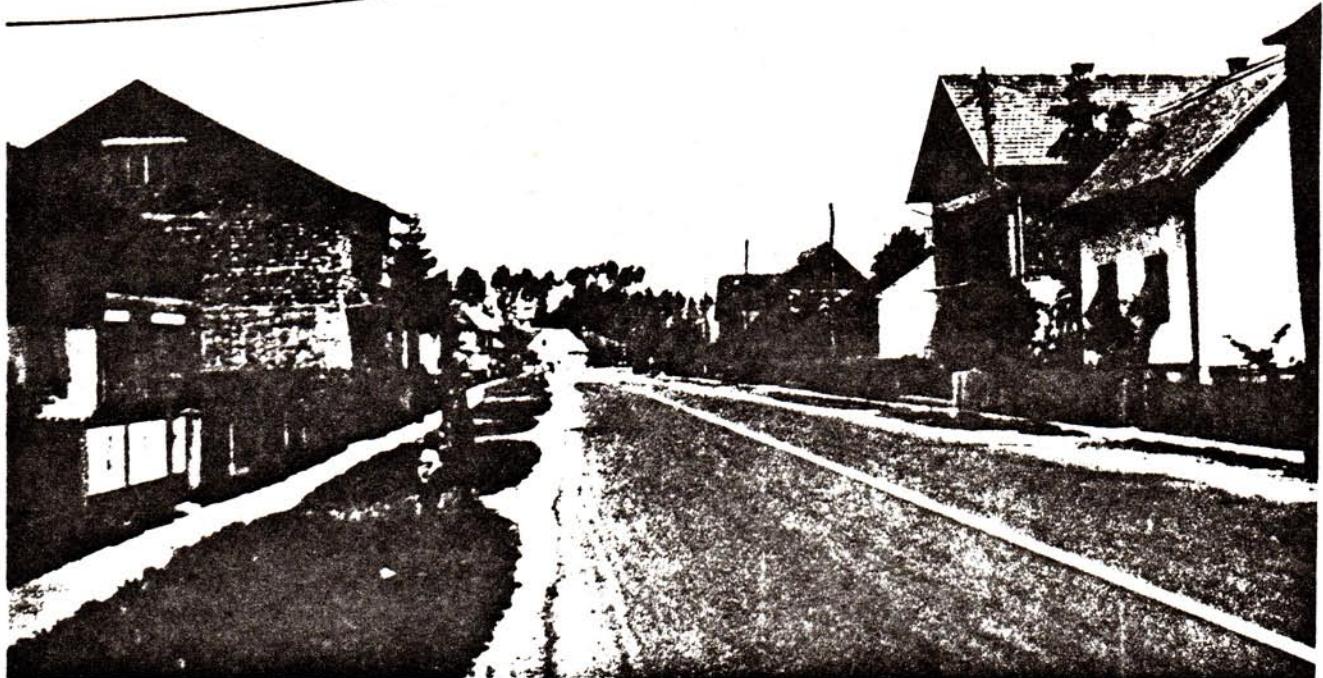
Na neke negativne pojave odmah smo reagirali. Zbog opetovanog nedoličnog ponašanja bili smo prisiljeni isključiti iz članstva dva člana. To su Željko Antolović i Branko Grđan. Budući da su razlozi svima poznati ne želimo ih ovdje posebno iznositi.

O našem radu u navedenom razdoblju relativno dosta riječi je bilo u našim sredstvima javnog informiranja - novinama, radiju i TV, a napose u velikogoričkim.

Suradnja sa našim DPO bila je na zavidnom nivou. Posebno dobru suradnju imali smo s našim članovima i mještanima našeg sela kao i s društveno-političkim organizacijama i ustanovama općine, grada Zagreba i SRH s kojima suradjujemo i od ranijih godina. Smatramo dužnim svima navedenima reći hvala s pozivom na daljnju suradnju.

ZA UPRAVNI ODBOR

Branka Bobesić

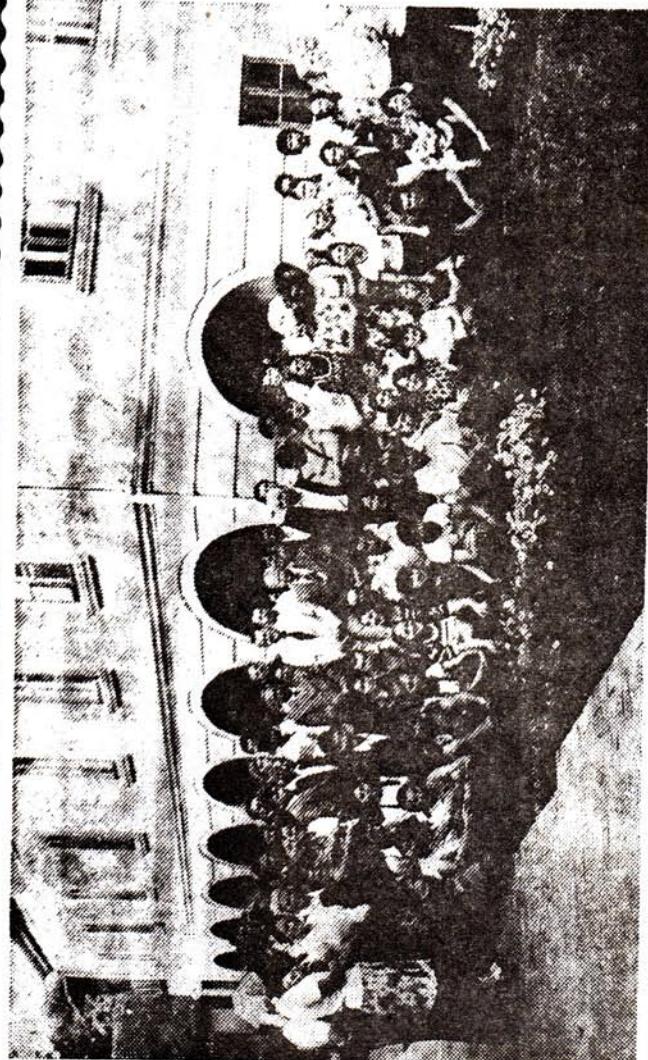
KLOKOČANI U BUŠEVCU

Ovogodišnju proslavu Dana ustanaka naroda i narodnosti Hrvatske, uveličali su posjetom prijateljima iz Buševca, članovima Ogranka „Seljačke sloge“, mještani Klokočića iz Socijalističke Republike Rumunjske, gradani jugoslovenskog porijekla. Bio je to susret prijateljstva i hrvatske suradnje dvaju naroda, koji na načelima ravnopravnosti i punog uvažavanja etničkih specifičnosti, razvijaju folklorne tradicije, njeguju izvornu narodnu muziku i plesove. Boravak Klokočani bio je ispunjen nizom manifestacija. Položen je zajednički vijenac na spomen-obilježje palim

borcima u Buševcu, upriličen je posjet borske komisije za kulturne veze s inozemstvom pozdravio goste. Na prijemu je predsjednik Skupštine općine Josip Karas, predao poklon u znak trajnog sjećanja na boravak u našoj sredini.

Osim kulturno-unjetničkog programa koji su izveli u Nedelišću i Buševcu, Klokočani su s domaćinom odigrali nogometnu utakmicu.

Zadovoljstvo gostiju za vrijeme boravka u Buševcu najbolje ilustriraju riječi predstavnika Županijskog komiteta Karas Severin, koji je između ostalog rekao: „Iako je put bio vrlo dug, nama je izgledao veoma ugordan i lak, zato što

Drug Karas predaje spomen poklon predstavniku Županijskog komiteata Karaš Severin

Zajednički snimak ispred zgrade Muzeja Turopolja

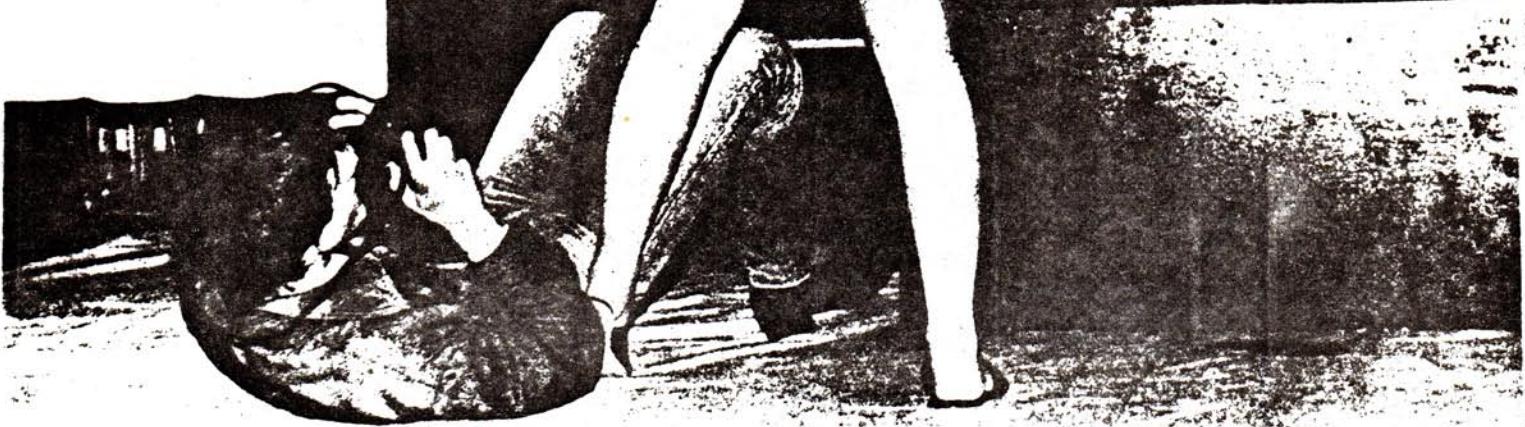
Snimio: V. Nestić

znamo da idemo kod dragih prijatelja, zato što dolazimo u ime prijateljstva koje se održava i razvija između naroda Jugoslavije i Rumunjske... Htio bih se posebno zahvaliti na izvanrednim uvjetima koje ste nam pružili i za nastavak ovih lijepih tradicija.«

Nakon nekoliko ugodno provedenih dana gosti su krenuli svojim kućama s lijepim uspomenama i željom da ponovo dođu u Buševac. Da u atmosferi skrenosti i srdičnosti opet proborave s dobrim domaćinima.

V. NESTIĆ

IZVJEŠTAJ DRAMSKE
I RECITATORSKE SEKCIJE

Prateći rad naših dviju sekcija dramske i od nedavno recitatorske, može se na prvi pogled odmah zaključiti kako se rad sekcija u jednoj godini povećava, u drugoj smanjuje, pa je prema tome jedna godina više a druga godina manje uspješna.

Na prošloj godišnjoj skupštini sam rekao da nam je godina bila manje uspješna, to jest da smo plan ostvarili ali ga nismo prema uloženom trudu članova sekcija prebacili. Smatrao sam to kao nedostatak u radu i vodjenju.

No, novo razdoblje izmedju dviju skupština možemo slobodno nazvati kao uspješno, osobito što se tiče recitatorske sekcije, a pošto su te sekcije u mnogim ostvarenjima zajedničke možemo govoriti o uspjehu dramsko-recitatorske sekcije. Ipak radi boljeg uvida u rad sekcija analizirat ćemo rad i probleme svake zasebno.

Unaprijed još mogu reći da je plan ispunjen, odnosno da smo plan u potpunosti poštivali i ostvarili. Kad to govorim, mislim na to, da smo prema planu uvježbali dva nova djela, dok smo jedno djelo, odnosno recital obnovili. Radi boljeg objašnjenja podjimo redom.

Dramska sekcija

Rekao sam na prošloj godišnjoj skupštini da uvježbavamo predstavu koju smo namijenili tako i izvoditi u OOUR-ima i mjesnim zajednicama općine Velika Gorica. Uvježbali smo komediju "Čovjek na četiri noge" od R.L. Djukića, djelo upriličeno baš za takva izvodjenja. Iako smo poduzeli odgovarajuće korake u tom pravcu, uspjeh nije postignut, osim stidljivog (ako ga tako možemo nazvati) početka, ništa drugo nije uspjelo. Vi ste vidjeli tu predstavu i o njoj neću posebno govoriti.

Moram reći da je za uvježbavanje ove predstave utrošeno 56 proba, i da je predstava prikazana na Smotri scenskih amatera zgrebačke regije u Centru za kulturu općine Peščenica 05.04.1979. Ovdje mogu slobodno reći da je doživjela zavidan uspjeh. Pohvalljivana je disciplinirana izvedba, bilo je razgovora o pravilnom pristupu itd., dodjeljena su i neka priznanja, no do danas nisu dostavljena, ali to nije naš problem. Publika je izvanredno primila izvedbu, a predstavu je pratilo oko 200 gledalaca. Druga izvedba bila je u Buševcu 22.04.1979. godine gdje je također bio izvanredan posjet od oko 200 gledalaca. Smatram da je publika bila zadovoljna, sudeći prema reakcijama, a i po razgovoru poslije predstave, vi se toga sjećate.

Dogovorena su još dva nastupa, koja smo dužni izvesti. To je nastup u vojnoj pošti Pleso. Nastup nismo realizirali jedanput zbog naše nemogućnosti (zauzetosti), poslije zbog situacije za koju nismo krivi ni mi ni on. To stoji i to ćemo u najkraćem roku realizirati. Takodjer i nastup u Nedelišću. Poduzet ćemo još jaču akciju da prodremo u radne kolektive s tom ili bilo kojom drugom predstavom. Komedija "Čovjek na četiri noge" ostaje i dalje na repertoaru naše dramske sekcije, bit će obnovljena i prikazivat će se usporedo s novom predstavom.

Kad već govorim o dramskoj sekciji moram istaći da kadrovskih problema nismo imali, da je rad discipliniran, i da se zadaci izvršavaju dosljedno. To ne znači da je sve teklo glatko, to ne, i to treba ponovo reći. Neznam dokle ću govoriti, znam da to nema velike koristi, ali da bi shvatili koliki trud uloži naša dramska sekcija naša omladina da uvježba predstavu, treba reći da radi u nemogućim uvjetima u sali u kojoj nema nikakvog grijanja, a radi se kad je temperatura daleko ispod nule. Da nema te lude volje rezultati bi bili također daleko ispod nule. To sam rekao da ih znate pravilno ocijeniti njih i njihov rad. Toliko o tome.

Nova predstava

Rekao sam bez obzira što imamo na repertoaru predstavu "Čovjek na četiri noge" mi uvježbavamo po naprijed dogovorenom planu predstavu "Gde krepst ne štima sreču včini" od Augusta Kocebue a za izvodjenje pripremljena od Borislava Mrkšića.

Sam naziv govori o kakvoj je predstavi riječ. To je igrokaz u dva pokaza na starom kajkavskom jeziku. Zadnji puta je izvodjena još 1790. godine. Vi znate našu orientaciju da igramo maloigrane tekstove, zato smo se i odlučili za ovu predstavu. Ima još jedan razlog, vratili smo se nakon 7 godina opet kajkavskom tekstu.

O samom igrokazu neću govoriti vidjet ćete ga na našoj pozornici krajem ožujka ili početkom travnja. Takodjer ćemo predstavu prijaviti za Smotru scenskih amatera zagrebačke regije.

To bi bilo sve što se tiče dramske sekcije. Treba ipak još reći i to da je obnovljena to jest dopunjena dramska i recitatorska sekcija novim članovima. Opće jedna vrsta smjena generacije, to ima svoje nedostatke, svoje pozitivne strane, ali i svoju draž i izazov.

Recitatorska sekcija

U uvodu je napomenuto da je recitatorska sekcija bila uspješnija. To je neminovalo kada rade dvije sekcije onda se i dogadja da jedna u jednom trenutku odskoči da tako kažem od druge, jer nemoguće je ili skoro nemoguće da bi istog momenta i jedna i druga imale isti uspjeh s obzirom na specifičnost bavljenja radom i vrstom djelatnosti. Prema tome i uspjeh i neuspjeh je zajednički.

Recitatorska sekcija je u prošloj godini obnovila jedan, i uvežbala novi program. Obnovljen je recital pod nazivom "Zakaj smo se stali" sastavljen prema "Baladama Petrice Kerempuha" od M. Krleže. Taj recital je takodjer bio prijavljen za Smotru scenskih amatera zagrebačke regije. Ponovo se dogodilo da smo na jednoj takvoj smotri nastupili sa dva programa. To samo govori o obimnosti našeg rada i uloženom trudu. Na spomenutoj smotri smo nastupili 02.04.1979. pred oko 200 gledalaca i to s uspjehom. Vi već znate da je naš recital "Zakaj smo se stali" uvršten u program FDAH-a u Murteru.

Za obnavljanje ovog recitala utrošeno je 19 proba. Poslije regionalne smotre radi pripreme a na poziv SSO Kurilovec nastupili smo u Kurilovcu 14.04.1979. pred oko 100 gledalaca. Taj nastup sam u uvodu spomenuo kao stidljivi početak nastupanja u mjesnim zajednicama.

Nakon toga smo 23.05. krenuli u Murter na 19. FDAH. Tamo smo 24.05. u 20 sati nastupili na otvaranju FDAH-a. Pred oko 300 gledalaca naš nastup je ocjenjen kao uspješan. U prepunoj sali primili smo izvanredan pljesak. Kritike su bile podijeljene ali ostaje krajnja ocjena da je to uspješno ostvarenje. Na Murteru smo bili od 23.05. do 27.05.1979. Uz naš nastup imali smo i posjete drugim predstavama, kao i razgovore za "okruglim stolom" gdje je, za razliku od dosadašnjih razgovora, dolazilo do jalovih diskusija, tendencioznih razmišljanja pa i otvorenog napada na neke amaterske grupe od strane ocjenjivačke komisije. O tome sam ja pisao i PSH odboru za scensku kulturu i USIZ-u grada. S tim problemom vas neću zamarati, iako se svi amateri moraju založiti da se takve pojave više ne dogadjaju.

Kažem, meta napada nismo bili mi ali to ništa ne mijenja na stvari. Mislim da treba poštivati osnovno načelo nismo mi zbog njih nego su oni zbog nas. Toliko.

Poslije povratka sa FDAH-a nismo nastupali jer je to kod nas mrtvi period kako za jednu tako i za drugu sekciju.

Novi recital "Pod zastavom borbe i slobode" sastavio je Nasko Frndić. Počeli smo sa uvježbavanjem 04.09.1979. i do njegove realizacije utrošili 36 proba. Taj tekst dobili smo dosta kasno i upotrebili maksimum želja i truda da ga uvježbamo do 25.10. kada je bilo otvorenje 10. Susreta mladih stvaralaca Hrvatske u Grubišnom Polju. Treba reći da je recitatorska sekcija ovaj recital uvježbala po želji organizacionog odbora Susreta, što govorи o velikom povjerenju našim sekcijama i našem društву. Taj recital traje 1 sat i bio je izведен na otvaranju Susreta zajedno sa pjevačkim zborom "Zdenka" Veliki Zdenici pred ponovo prepunom dvoranom uzvanika koji su nekoliko puta pozivali izvodjače na scenu poslije izvedbe. To dovoljno govori o kvaliteti izvedbe. Treba takodje navesti da smo na želju organizatora nastupili 26.10. u Tvornici komadnog namještaja u Grubišnom Polju i to u proizvodnoj hali gdje je naš nastup snimala televizija. Nastup je bio više nego uspješan. Na moje iznenadjenje radnici su tako pozorno gledali naše izvodjenje, pa se nikako ne mogu oteti dojmu da nije u pitanju kulturna svijest radnika, nego naš prilaz njima. Na kraju svi smo mi radnici i tu ja naša šansa. Treba rekao sam na tome raditi.

Recitatorska sekcija je s recitalom "Zakaj smo se stali" nastupila još u Zagrebu u Primorskoj ulici na dan SKOJ-a i time se zajedno sa drugim grupama zagrebačke regije uključila u proslavu tog značajnog jubileja.

Recitalom "Pod zastavom borbe i slobode" nastupili smo 28.11. u Buševcu na manifestaciji upriličenoj obilježavanju 60. obljetnice KPJ, SKOJ, i revolucionarnih Sindikata, te Dana Republike. Pred ponovo punom dvoranom, a u zajedničkom nastupu sa našim mladim folklorašima i vokalnom sekcijom, program je bio više nego dobar što je potvrdila i publika.

Nakon toga nastupili smo na Svečanoj akademiji povodom Dana JNA i to 19.10.1979. u Sveučilištu Velika Gorica. Program smo izveli pred punom dvoranom uzvanika. Taj nastup je organiziran od strane Općinskog Komiteta Saveza Boraca. Na pozivu se zahvaljujemo jer smo nakon dugog vremena opet nastupili na takvoj jednoj manifestaciji. Sada imamo dogovoren nastup u Vojnoj Pošti s kojom suradjujemo na obostranu želju i zadovoljstvo. Kako vidite bila je dosta radna i burna ova protekla godina. Da rezimiramo:

Dramsko recitatorska sekcija imala je u prošloj 1979. godini 11 nastupa. Nastupala je na tri smotre, jednom na regionalnoj s dva programa, te dva puta na republičkim smotrama. Broj gledalaca koji su gledali naše nastupe kreće se oko 2450, što nije baš mali broj. Za uvježbavanje ovih programa utrošeno je ukupno 109 proba, a za uspješne nastupe dodijeljene su tri diplome na smotri i plaketa na FDAH-a. Najveće priznanje, a time i najdraže u protekloj godini je zlatna plaketa Susreta mladih stvaralaca Hrvatske u Grubišnom Polju. To priznanje dodijeljeno je za naš jubilarni nastup što dokazuje da je naš rad kontinuiran, kvantitativan i kvalitetan.

Dva nastupa je djelomično snimala televizija, a preko radio Zagreba izvodjen je jedan dio našeg programa.

Ovi rezultati nas obavezuju na što veće uključivanje u takav društveno priznat i koristan rad, jer time ne doprinosimo samo sebi nego i našoj široj samoupravnoj zajednici. Takvim radom nećemo biti samo pratioci zbivanja oko nas, već aktivni sudionici progresivnih samoupravnih tokova.

Samo kulturan radnik može biti dobar samoupravljač.

Voditelj dram. i rec. sekcije
Ivan Rožić - Pavek

KULTURA

GOD. XVII BR. 320

Velikogorički list 14. ožujka 1979

Ogranak »Seljačke slogue« iz Buševca za vrijeme nastupa u Lisinskom

Suradnja KUD-ova iz Lomnice i Buševca

U Njivicama na otoku Krku, 4. o. m. kulturno-umjetnička društva »Seljačka sloga« iz Buševca i »Lomničani« iz Lomnice Donje održali su dvosatni folklorni program za radnike »Hidroelektre«. Radnici ovog kolektiva toplo su primili nastup folkloraša koji su se predstavili programom plesova i pjesama ne samo s velikogoričkog područja već i čitave Jugoslavije.

Imena ovih dvaju KUD-ova susreli smo još jednom u programu folklorne večeri u Glazbenoj dvorani »Lisinski« 7. ožujka, gdje su ove dvije folklorne skupine nastupile na koncertu izabranih folklornih grupa zagrebačke regije. Prijedbe je organizala Zajednica KUD-ova grada i Zajednica općina Zagreba.

Suradnja kulturno-umjetničkih društava iz Lomnice i Buševca svakako zavređuje pažnju i otvara vrijedan primjer kakav bismo rado češće susretali u našoj sredini.

Clanovi KUD-a »Lomničanik« izvode dio svog programa u glazbenoj dvorani »Lisinski«

Buševčani u Mađarskoj

U okviru Dana hrvatske narodnosti u Mađarskoj će od 1. do 3. rujna gostovati folklorna i tamburaška sekcija ogranka »Seljačke slogue« iz Buševca.

Tom prilikom izvest će za naše sunarodnjake cjelovečernji program pjesama i plesova naroda i narodnosti Jugoslavije u Koljnofu u blizini Sopruna.

Ovaj susret sa našim sunarodnjacima predstavlja uzvratnu posjetu Buševčana, koji su Savezom Južnih Slavena iz Mađarske suradjuju na polju kulture od 1973. godine. U okviru suradnje Ogranka i Saveza Južnih Slavena, do sada je u Koljnofu gostovala dramska sekcija Buševčana, a ovo će biti prvo gostovanje folkloraša i tamburaša.

N. V.

Buševčani u Puli

Folklorna, pjevačka i tamburaška sekcija Ogranka Seljačke slogue iz Buševca sudjelovala je ovih dana na devetom susretu radničkog stvaralaštva koji se u Puli i Poreču održavao pod pokroviteljstvom Saveza sindikata Hrvatske. Buševčani su se Istranima predstavili turopoljskim, posavskim i prekomurskim plesovima te plesovima i pjesmama naroda i narodnosti Jugoslavije.

IZVJEŠTAJ O RADU FOLKLORNE GRUPE OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" -
BUŠEVEC

Godinu 1979. karakterizirala je radna atmosfera. Išlo se s proba na nastupe, s nastupa ponovno na probe i tako redom. Već početkom godine grupa se pokazala vrlo dobrom u koncertnoj dvorani "Vatroslav Lisinski" u Zagrebu na finalnoj predstavi smotre KUD-ova zagrebačke regije. Povoljna kritika odnosila se, kako na vrijednost društva, tako i na plesno-glazbeni izraz i koreografska rješenja. Nakon zagrebačkog uspjeha, pristupili smo koreografskom uvježbavanju, "Starobosanskog nijemog kola" iz okoline Glamoča, kao i dovršenju "Prigorskih pjesama i plesova". Obje koreografije uvrštene su u program gostovanja našim sunarodnjacima u Madjarskoj, te smo s njihove strane primljeni s velikim simpatijama.

Po povratku u Buševac, pored velikog broja nastupa, započeli smo rad na plesnim elementima "Šumadije" te se nadamo skorom izlasku pred publiku s ovom novom koreografijom.

Brojno stanje grupe: 17 djevojaka isto kao i prošle godine, a kod momaka je osjetan priliv novih članova od 6-14. Pionirska škola folklora (mala grupa) uporno radi na elementima koje smo zacrtali planom, a rezultati će uskoro biti i vidljivi. Grupa broji 30 članova.

Pionirska škola folklora (srednja grupa) broji 20 članova. Grupa svojim radom, zalaganjem i redovitim dolascima na probe, zaslužuje svaku pohvalu. Grupa je nastupila na Zagrebačkoj smotri folklora "Posavskim pjesmama i plesovima" te ostavila vrlo lijep utisak kod stroge zagrebačke publike.

Radom grupe u potpunosti sam zadovoljan. Problemi: jedan od najvećih problema grupe je nedostatak garderobe za smještaj narodnih nošanja i rekvizita. Narodno blago koje posjedujemo momentalno je pohranjeno u neadekvatnim prostorima (a zahtijevaju poseban smještaj) te se bojim da će Ogranak uskoro ostati bez tog toliko vrijednog blaga. Zato apeliram na sve nadležne članove da što prije razmotre ovaj veliki problem.

Područna škola "Juraj Stančić" u Buševcu, izašla nam je u susret i otvorila svoje prostorije za rad u hladnim zimskim danima, te ovim putem u ime cijele folklorne družine ogranka "Seljačke slove" Buševac i u svoje vlastito ime najljepše zahvaljujem.

VODITELJ FOLKLORNE GRUPE:

Mojmir Golemac

IZVJEŠTAJ O RADU TAMBURAŠKOG ORKESTRA I
ŽENSKE PJEVAČKE SKUPINE OSS BUŠEVEC U 1979. GOD.

Protekla je godina u radu tamburaškog orkestra i ženske i pjevačke skupine značila godina smirenog i kontinuiranog rada. Kadrovskih promjena, tako reći i nije bilo što je omogućilo normalno održavanje proba i realiziranje planiranog programa, koji je, slobodno možemo reći, i premašen. Naime, tamburaši su uvježbali solo točku; Svatovska putnica, Kriči, kriči tiček, Posavski drmeš broj 2 kao i niz narodnih pjesama na osnovi sluha; s folklorom grupom Prigorske plesove s pet brojeva, (Išel Imbrek, Rogozek, Sukačice, polka i Markuševački drmeš); sa ženskom pjevačkom skupinom dalmatinsku pjesmu "Marin nam je doša" i pjesmu iz NOB-a "Šume, šume"; s pjevačkim solistima tri bosanske pjesme (Moj dilbere, Anadolka, i Ja prošetah čaršijom); dok je ženska pjevačka skupina uvježbala a capella starinsku turopoljsku pjesmu Tri djevojke žito želete. Da je bilo manje bezrazložnih izostanaka s proba (a toga je bilo u tamburaškom orkestru kao i u ženskoj pjevačkoj skupini) realizirani program bio bi još opsežniji.

Tamburaški orkestar i ženska pjevačka skupina imali su u prošlom periodu sami i zajedno s folklorom grupom niz nastupa, posebice na području Velikogoričke općine. Riječ je o nastupima u Velikoj Gorici, Kurilovcu, Vukovini, Buševcu, Veleševcu i Turopolju čime su se odužili, šire gledano, domaćoj publici. Budući da je dio tih nastupa održan za radne organizacije time je ujedno ostvarena suradnja izmedju udruženog rada i kulturnog amaterizma. Obje grupe nastupile su s cijelovečernjim programom na dobrovoljnoj priredbi za sudionike Prvog skupa distrofičara Jugoslavije, i to tako uspješno da smo odmah bili zamoljeni za daljnju suradnju.

za jedan dio nastupa u prošloj godini može se reći da je bio vezan za garnizon JNA, a neki od njih ostvareni su zajedno s članovima vojničkih kulturno umjetničkih klubova. Takav zajednički nastup, primjerice, donio je prvo mjesto garnizonu Pleso u konkurenciji zrakoplovnih garnizona cijele Jugoslavije, čemu su pridonijeli upravo tamburaški orkestar i ženska pjevačka skupina Ogranka.

Obje grupe zajedno sa folklornom grupom gostovale su na Hrvatskom danu u Koljnofu u Madjarskoj i tom prilikom u selu Vedesinu izveli cjelovečernji program koji je cjelokupna publika izvanredno primila. Odjek tog nastupa osjeća se još uvijek jer je tamburaški orkestar bio pozvan da svira na ovogodišnjem Hrvatskom balu u Koljnofu, i koliko mi je poznato priprema se poziv za sudjelovanje u istom sastavu na ovogodišnjem Hrvatskom danu.

Tamburaški orkestar s folklornom grupom sudjelovao je na prošlogodišnjoj smotri djece i omladine Hrvatske u Karlovcu, gdje je postignut zavidan umjetnički nivo, posebno u pjevanju. Zbog potrebe podmladjivanja članstva Ogranka u prošloj je godini počela s radom i grupa tamburaškog podmlatka koja danas broji 13 članova za koje mogu reći da ćemo ih uskoro čuti. Ovdje treba naglasiti da su se današnje investicije u tamburaški orkestar u potpunosti isplatile te da su se počele i vraćati jer s podmlatkom samostalno rade članovi tamburaškog orkestra. Za sada je riječ o Katulić Marinku i Mariji Robić. No nadam se da će se i ostali uključiti u ovaj vid djelovanja kada za to dodje vrijeme.

Sažimajući sve navedeno možemo zaključiti:

- da su tamburaški orkestar i ženska pjevačka skupina za sada kadrovski sredjeni,
- da je održana već poznata ogranaška programska orijentacija na istodobnom njegovanju folklornih tradicija rodnoga kraja, naroda i narodnosti Jugoslavije kao i tradicija NOB-a,
- da su tamburaški orkestar i ženska pjevačka skupina sami ili zajedno sa drugim grupama Ogranka sudjelovali u obilježavanju svih državnih i revolucionarnih praznika i jubileja,
- da je gostovanjem u Madjarskoj ostvareno dugogodišnje nastojanje za zajedničkim cjelovečernjim programom tamburaškog orkestra, ženske pjevačke skupine i folklorne grupe,
- da su nizom nastupa tamburaški orkestar i ženska pjevačka skupina dokazali da mogu samostalno nastupiti,
- da je u proteklom periodu u najvećem mogućem stupnju ostvarena suradnja Armije i naroda kao i direktna suradnja s udruženim radom,
- da se konačno krenulo s podmladjivanjem kadra otvaranjem grupe tamburaškog podmlatka, u vezi s čim su nabavljeni novi tamburaški instrumenti.

U ovoj godini trebamo zadržati istu programsku orijentaciju uz posvećivanje nešto veće pažnje našim revolucionarnim tradicijama i folklornoj baštini jugoslavenskih narodnosti. Isto tako trebamo održati postignuti stupanj suradnje s JNA i udruženim radom. Otvaranjem grupe podmlatka ženske pjevačke skupine zatvorili bismo cjelinu podmladjivanja Ogranka jer je to s tamburaškim orkestrom i folklornom grupom već učinjeno.

Ovakvom orijentacijom sačuvat ćemo s jedne strane postignuti idejni i umjetnički nivo, a s druge strane, mirnije ćemo pričekati ono što dolazi sutra.

ANTUN-TUNA BARIĆ

NASTUPI FOLKLORNE I TAMBURAŠKE SEKCIJE U 1979. GODINI

- 18.02.79. - Garnizon PLESO
- 04.03.79. - Njivice (Krk) 9 za Hidroelektru
- 07.03.79. - V. Lisinski Zagreb - Završna priredba I. smotra KUD-ova zagrebačke regije
- 14.04.79. - Kurilovec OO SSO - Proslava obljetnice SKOJ-a i KPJ-u
- 26.04.79. - Zagreb, Trg Republike - Prvomajski zbor
- 08.05.79. - Buševec, Doček - Ispraćaj Savezne štafete,
- 12.05.79. - Aerodrom Pleso, Ispraćaj druga Tita i Veleševaca, gostovanje
- 26.05.79. - Buševec, Slet Bratstva i jedinstva, gosti iz Trebnja
- 27.05.79. - Karlovac, Republička smotra djece i omladine
- 28.05.79. - Velika Gorica - Goričke večeri
- 01.06.79. - Vukovina - Dan škole
- 08.06.79. - Ptuj, 60 godina KUD "Svoboda".
- 09.06.79. - N.S. "Juraj Kokot" - Velika Gorica - Dan općine
- 17.06.79. - Kuršanec (Medjimurje) Smotra
- 01.07.79. - Pokupsko - 35. obljetnica Seljine brigade
- 26.07.79. - Buševec - nastup s Rumunjima
- 01.09.79. - Vedešin, Madjarska
- 02.09.79. - Koljnof, Madjarska
- 30.09.79. - Buševec - cjelovečernji program
- 16.11.79. - Zagreb - Savez distrofičara Hrvatske - Savjetovanje
- 26.11.79. - Nastup u Rakitovec, Dan Republike - uz Dan poduzeća DIP Turopolje
- 27.11.79. - Pleso - Garnizon Pleso - Dan Republike - suradnja
- 28.11.79. - Buševec, Dan Republike
- 10.12.79. - N.S. Velika Gorica, za Dan Armije, suradnja s Garnizonom Pleso, Natjecanje garnizona zrakoplovnih
- 16.12.79. - Zagreb, Dom JNA, suradnja s Garnizonom Pleso povodom Dana Armije
- 20.12.79. - Zagreb, R. Sv. "Moša Pijade", II Smotra KUD-ova zagrebačke regije
- 28.12.79. - Velika Gorica, Dom zdravlja

**IZVJEŠTAJ VODITELJA "FOTO-KINO SEKCIJE"
OSS - BUŠEVEC**

Na sastanku Upravnog odbora OSS - Buševac dana 29.6.1979.god. obnovljen je rad foto-kino sekcije. Zaključeno je da sekcija ne može brojiti manje od deset članova, a zadatak je sekcije da zabilježi putem snimaka foto aparatom, kino-kamerom, magnetofonskim vrpcama i zapisima sve nastupe sekcija OSS-e i važnije dogadjaje u Buševcu.

Kako bi sekcija mogla normalno raditi potrebno je osigurati sredstva za rad, osnosno uvjete rada tj. prostoriju za foto-klub, aparate za snimanje i izradu fotografija itd.

Takodjer je odlučeno da se organizira seminar iz oblasti fototehnike za članove sekcije.

24.7.1979. god. održana je konstituirajuća sjednica foto-kino sekcije na kojoj je bilo prisutno 27 članova.

Članovi su upoznati sa statutom društva i pravilnikom o radu sekcije te planom rada za tekuću godinu.

Na sjednici je izabrano rukovodstvo "Foto-kino sekcije", a to su:

<i>voditelj:</i>	<i>Rožić Ivan (Ivana)</i>
<i>zamjenik vod.:</i>	<i>Vnučec Krunc</i>
<i>zapisničar:</i>	<i>Bobesić Vesna</i>
<i>članovi:</i>	<i>Kovačević Damir</i>
	<i>Bobesić Ljubica</i>

Ujedno je napravljen popis članova koji posjeduju vlastite fotoaparate, tako da je nekoliko članova odmah zaduženo za snimanje dolaska i boravka gostiju iz SR RUMUNJSKE.

Dana 6.9.1979. god. napravili smo plan rada sekcije za 1979.god.

1. *Upravni odbor OSS-a treba osigurati sredstva i mjesto za rad sekcije, te početi sa predvidjenim seminarom.*
2. *Nabaviti tri jeftinija foto-aparata za praktičan rad članova,*
3. *Članove "Foto-kino sekcije" angažirati oko sakupljanja fotomaterijala za narednu prigodnu izložbu povodom 60-te obljetnice OSS-e.*
4. *Zabilježiti fotografski sve važnije dogadjaje u Buševcu.*

Ovaj plan je samo djelomično realiziran jer sekcija nema povoljnih uvjeta za rad. Održano je 30 sati predavanja uz praktičan rad radi stručnog ospozobljavanja članova foto-kino sekcije.

Kako društvo nije bilo u mogućnosti izdvojiti potrebna sredstva takodjer nije nabavljena oprema i materijal tj. foto-aparati, aparat za sušenje slika, kutija za razvijanje itd.

Sekcija je do sada snimila gostovanje prijatelja iz SR Rumunjske, te nastup naše folklorne i tamburaške sekcije u SR Madjarskoj, a iz opravdanih razloga ostale manifestacije nije bila u mogućnosti zabilježiti.

Sekcija broji 25 članova od prijašnjih 31 jer smo šestoricu zbog nedolaženja na predavanja ispisali iz sekcije.

Na kraju želim istaći da je interes i disciplina polaznika bila primjerna i smatram da su članovi stručno ospozobljeni za ovakav rad te da će opravdati društву dato povjerenje.

VODITELJ:

Rožić (Ivana) Ivan

IZVJEŠTAJ O FINANCIJSKOM POSLOVANJU U
PERIODU OD 1.1.1979. DO 31.12.1979.G.

A - PRIHODI:

1. Preneseno iz 1978. godine	81.858,10
2. USIZ kulture	342.700,00
3. Republički Sekretarijat za prosvjetu kulturu i fizičku kulturu	82.500,00
4. Prodane knjige	64.445,00
5. Ostali prihodi (članarina, ulaz	9.050,00

A - PRIHODI UKUPNO: 580.553,10

B - RASHODI:

1. Prevozi	119.283,00
2. Tamburaški instrumenti	19.000,00
3. Stručni voditelji	115.950,00
4. Džeparac za sunarodnjake	15.600,00
5. Izdavanje knjige	79.000,00
6. Ostali materijalni troškovi	144.575,90

B - RASHODI UKUPNO: 493.408,90

A - PRIHODI UKUPNO: 580.553,10

B - RASHODI UKUPNO: 493.408,90

SALDO 31.12.1979. 87.144,20

BLAGAJNIK:

Marijan Tomašić

Izvještaj nadzornog odobra bit će pročitan na samoj skupštini.

PRIJEDLOG PLANA RADA ZA 1980. GODINU

Kod predlaganja plana rada uzeli smo u obzir kontinuitet rada, dostignuti sadržaj, opseg i kvalitetu kao i sve veći interes i potrebu za ovakav rad među našim članovima, a napose omladinom i učenicima osnovne škole.

Novčana sredstva za ponudjeni program, zatražili smo od SIZ-a za kulturu općine Velika Gorica kao i od zainteresiranih republičkih ustanova za financiranje slijedećih sekcija i aktivnosti:

- 1) Dramska grupa,
- 2) Recitatorska sekcija,
- 3) Plesna sekcija i podmladak - 2 grupe,
- 4) Vokalna sekcija i podmladak,
- 5) Tamburaška sekcija i tamburaška škola,
- 6) Foto-kino sekcija,
- 7) Izdavačka djelatnost,
- 8) Povijesni arhiv (priključivanje arhivske gradje),
- 9) Organizacija proslava značajnih datuma naše novije povijesti,
- 10) Organizacija proslave 60-e obljetnice postojanja i aktivnog rada društva,
- 11) Kulturalna suradnja s inozemstvom,
- 12) Za ostalo navedeno u prijedlogu plana (ogrjev, kancelarijski materijal, PTT-troškovi itd.),
- 13) Adaptacija Doma kulture (druga faza).

Medutim, realizacija predloženog plana rada za 1980. godinu ovi si isključivo o odobrenim novčanim sredstvima, dok su ostali uvjeti ispunjeni ili su organizaciono i akcionalno pripremljeni. No, nadajmo se da će nam zatražena sredstva biti i odobrena, te tako omogućiti daljnji rad kako ne bi došlo do smanjenja rada.

Smatramo da nije potrebno detaljno analizirati predloženi plan rada već želimo istaknuti samo neophodnost formiranja podmlatka vokalne sekcije i uključivanje većeg broja mlađih u rad sekcija.

Predlažemo skupštini da usvoji slijedeći plan rada za 1980. god.:

- 1) Održati premijeru igrokaza u dva prikaza "Krepot gde ne štima sreću včini" od Augusta Kocebue u adaptaciji Borislava Mrkšića,
- 2) Recitatorska sekcija da pripremi program za smotru "Mlađih stvaralaca" u Grubišnom Polju odnosno za obilježavanje značajnih datuma,
- 3) Plesno-vokalna i tamburaška sekcija i dalje da uvježbavaju pjesme i plesove naših naroda i narodnosti, te da uključe u sekcije nove članove,
- 4) Organiziranje i održavanje 60-e obljetnice postojanja i aktivnog rada društva, te da se u tu svrhu, a prema mogućnostima, tiska i brošura - knjiga o 60-godišnjem radu društva.
- 5) Foto-kino sekcija, da prikuplja materijale za arhiv, te zabilježi nastupe naših sekcija i ostalo.
- 6) I dalje odžavati kulturnu suradnju sa drugim KUD-ovima, OOUR-ima i s ostalim ustanovama te organizirati nastupe svih naših sekcija, a u skladu sa samoupravnim sporazumom sa SIZ-om kulture, te sudjelovanje na raznim festivalima i smotrama prema mogućnostima i potrebama.
- 7) I dalje održavati kulturnu suradnju sa sunarodnjacima u susjednim zemljama.
- 8) Obilježavanje značajnih datuma iz naše povijesti.
- 9) I dalje putem "Godišnjaka" raditi na informiranju i organiziranju rada na kulturno-prosvjetnoj i umjetničkoj djelatnosti.
- 10) U narednom razdoblju obavezno dati izraditi članske knjižice OSS i dati svakom članu.
- 11) Organizirati odnosno uključiti se u ostale djelatnosti u domeni kulturno-prosvjetnog i umjetničkog rada.

RADEĆI NA ČUDU...

Izlaganje dr Stipe Šuvara o kulturi u organizacijama udruženog rada, mjesnim zajednicama, komunama, regijama

(IZBIRANJE UČINCI)

● Za kulturnu akciju u mjesnim zajednicama

Kulturalni život u mjesnim zajednicama je druga sekvenca. Dakako, usko povezana s ovom prvom, jer kulturni život u mjesnim zajednicama i kulturni život u radnim organizacijama moraju biti uzajamni.

U Hrvatskoj ima oko 3.900 mjesnih zajednica. To su pretežno mjesne zajednice seoskih područja. Najviše mjesnih zajednica, dakako, ima Zagreb kao gradsku cjelinu; njegovih 12 općina sada imaju oko 220 mjesnih zajednica. Naši gradovi između 10 i 15 hiljada stanovnika najčešće imaju jednu ili dvije mjesne zajednice. Na primjer, Čakovec, koji ima 13.000 stanovnika, još uvek ima jednu mjesnu zajednicu, a planira da je podijeli na tri.

Mislim da moramo raditi različite programe kulturnog života za različite mjesne zajednice, za gradske, prigradske, odnosno za naselja i za prostore koji su između sela i grada i gdje su prisutnije osnovne institucije civilizacije i suvremenog života, kao što su škola, zdravstvena ustanova, trgovine, komunikacije, pa i domovi kulture i društveni domovi, i najzad, za mjesne zajednice u onim seoskim područjima, iz kojih je život od drugog svjetskog rata naovamo bježao i koja su se praznila, a koje se sada nalaze na jednoj kritičnoj tački revitalizacije i ponovnog oživljavanja.

Na primjer, mogao bi se za analizu uzeti Buzet, koju na sa 7.000 stanovnika, i 90 naselja. Dakako, to znači usitnjeno, pa se javlja pitanje kako to grupirati, kako povezati, kako stvoriti neka žarišta.

Mi, naravno, ne možemo u ovom trenutku kazati, da li i koliko mjesnih zajednica nešto radi u kulturi. Ali, rekao bih, što je naoko paradoksalno, da su nam i na planu kulture mnogo aktivnije seoske mjesne zajednice i da tamo ljudi s nevjerljom željom i upornošću tragaju za smislim života u vlastitoj sredini i da su veoma spremni da se žrtvuju, ali da baš i ne mogu računati na podršku i razumijevanje ni iz komune, ni iz šire društvene zajednice.

Bio sam nedavno u Sisku. U selima te općine postoji 89 društvenih domova, a mahom su zapušteni i pretvoreni u bife i sklađišta, 27 ih je nedovršeno. Komuna u ovom trenutku, kad se pokušava u kulturi trgnuti, spremna je da odvaja 100 milijuna dinara godišnje za potrebe kulturnog života u seoskom području. A, odnos stanovništva je 48.000 u gradu Sisku, prema 72.000 stanovnika u selima, uključujući i Sunju, koja jest nekakav gradić, i takva naselja.

● O kulturnim potrebama sela malo brinemo...

Znači, postoji zapostavljenost i nemoć da se nađu institucionalni, organizacioni i sadržajni okviri tog društvenog i u užem smislu kulturnog života u takvim mjesnim zajednicama, jer — ponavljam — ljudi su prepusteni sebi. Nemamo za njih programa.

Medutim, ima sredina, tih malih seoskih sredina, koje se naslanjaju na nekakvu vlastitu tradiciju »Seljačke sloge«, vatrogasnih proslava, prosvjetciteljskih akcija iz prošlosti, i u kojima je i danas kulturni život konstantan i sadržajan. Uzmimo za primjer selo Buševec kraj Velike Gorice; otvoren je seoski muzej, izlazi seoski list, a seosko amatersko društvo je, pored ostalog, pobjednik na nekim amaterskim festivalima u Jugoslaviji i gostovalo je i po inozemstvu. Takvih bi se sela možda u Hrvatskoj našlo 50-tak, 60-tak. Mi bismo čak morali proučiti, kako ti ljudi rade, kako finansiraju te svoje djelatnosti, što ih tiši i kakav je njihov senzibilitet, za čim streme, što bi htjeli postići, pa da onda vidimo u čemu ih se može društvenom politikom podržavati, a što se može i drugim inertnim sredinama ponuditi kao njihovo dragocjeno iskustvo.

● Škole se zatvaraju, a...

Spomenuo bih i područne škole. To je moja stara priča, osjećam se i te kako nemoćnim, kad je pričam. U Hrvatskoj u ovom trenutku nekoliko stotina školskih zgrada, po selima propadaju prazne. To su škole, od kojih su neke sagradene u prošlom stoljeću, neke u ovom do drugog svjetskog rata, a neke pred sami 20-30 godina. Škole su zatvorene zbog malog broja djece. A svaka je od tih škola bila veliki ideal sela još do jučer, i kako je ono moralo bolno preživjeti njezinu isčezavanje pod naletom demografskog praznjenja. Ili nema djece, ili su ljudi iselili.

Taj proces dokidanja seoskih škola je i dalje u nezauzavlјivom toku; usprkos svim našim apellima i »propovijedima«, jedna po jedna komuna ide na program tzv. racionalizacije i dokidanja. U manjim selima inače rade danas tzv. područne škole, u kojima će — u daleko najvećem broju — izvoditi nastava u prva četiri razreda, i to često tzv. kombinirana nastava. Područnih škola u Hrvatskoj još uvek ima oko 2000 dok tzv. centralnih osnovnih škola ima nešto manje od 900, od toga u Zagrebu 99, (sad se gradi stota škola).

Mislim da bi najvažnije bilo, i da bi to samo po sebi riješilo štočta na planu kulture u seoskim mjesnim zajednicama, da se doista izborimo, bar u novom petogodišnjem planu, da sve te male seoske škole sačuvamo kao kulturno-obrazovne institucije. I to tako da u njima radi jedan čovjek ili dvoje ljudi na poslovima odgoja predškolske djece, obrazovanje djece u nižim razredima osnovne škole, kulturnog života mjesne zajednice i obrazovanja odraslih, da im se riješi stambeno pitanje i da im se osigura visok osobni dohodak, upravo zbog toga što realiziraju i programe predškolskog odgoja i programe osnovnog obrazovanja djece i odraslih i programe kulturnog života. Te znači da ih ne plaća samo osnovno obrazovanje, već svi.

Taj mali seoski dom kulture, ta škola, na ovim programima morala bi imati minimalno jedno sastajalište školske djece, jedan svoj razred kombiniran ili u raznim tur-nusima, jedno okupljalište predškolske djece u za to opremljenoj prostoriji i jedno sastajalište za kulturni život, sa priručnom bibliotekom i za potrebe školske djece i za potrebe ljudi u toj mjesnoj zajednici. Ako bismo imali u 2.000 takvih škola 2.000 biblioteka, s najmanjim fondom od 1.000 knjiga, promislite koliko bismo širili društveni prostor knjizi i koliko bi prestale ove žalopijke naših kulturnjaka i književnika, kako im nitko ne kupuje knjige. Zatim, jedan televizor, nekoliko časopisa, jednu peć koja to zagrijava, itd. Zar je problem stvoriti to u tim sredinama kao alternativu brojnim krčmama, pa ako hoćete i crkvili?

Na Konferenciji Aktiva SK društva koja je održana 28.01.1980. godine i ovaj puta se pokazalo da je Aktiv SK važan faktor u rješavanju vitalnih problema kako unutar samog društva, tako i šire. Kad to govorim mislim na sve akcije koje već jesu ili će biti pokrenute od strane ovog Aktiva SK. Pokazalo se nešto što smo mi prije stalno ponavljali i nastojali postići a to je jedinstveno u stavovima u društvu ogranka "Seljačke Sloge" i jedinstvo sa ostalim DPO Buševca. To je najvažniji podatak sa protekle Konferencije, to nam garantira mnogo toga za dalje.

U analizi rada iz proteklog razdoblja došlo se do zaključka da se u najvećoj mjeri program rada poštivao, što znači da se i u najvećoj mjeri ostvario. Pogrešno bi bilo govoriti o idealnosti jer idealnog nema niti je to naš zadatak, već da u realnim okvirima usmjerujemo rad. Zaključak je takodjer da je društvo ogrank "Seljačke Sloge" sa svim svojim sekcijama imalo mnogo uspjeha da je plan ostvaren i da nigdje na nastupima ili izvan njih nije dolazilo do bilo kakvih devijacija koje bi krnjile ugled društva ili naše šire samoupravne zajednice. Za nas komuniste organizirane u Aktivu SK i nadalje je jedan od najvećih zadataka da djelujemo i radimo da se naše društvo ogrank "Seljačke Sloge" nalazi na svojim sadašnjim pozicijama, što se tiče rada i aktivnostima u svom djelokrugu, a takodjer i na liniji i stavovima SKJ na čelu sa drugom Titom.

Na Konferenciji koja je imala svoj konstruktivan i demokratički tok došlo je takodjer i do zajedničkih pogleda i stavova u pogledu novog programa rada i zadataka. Treba imati na umu da su ti zadaci s obzirom na ovo razdoblje koje nas očekuje do te mjere sveobuhvatni da će biti potrebna angažiranost ne samo komunista u upravnom odboru ogranka nego i svih komunističkih članova Aktiva SK.

Očekuju nas zadaci u okviru programa rada društva i zadaci na ostvarivanju programa rada Aktiva SK iako je to na prvi pogled isto ipak ima vidnih razlika, pa prema tome zajednički je stav da treba pojačati ideoološki rad u nekim sekcijama kako bi u svim sekcijama dobili isti rezultat na tom planu. Tu je bila malo manje izražena aktivnost.

Velika se diskusija razvila u pogledu adaptacije Doma Kulture kao i o sanaciji ostalih domova. Tu su zauzeti stavovi na kojima će se nadalje raditi. Prevladavalo je mišljenje a kasnije i zaključak da se dobro počelo sa ovom prvom fazom i da su utrošena sredstva adekvatna izvršenim radovima. Ako bude potrebno trebalo bi ići i na samodoprinos, kako bi se Dom kulture potpuno osposobio za svoju pravu svrhu.

Raspravljaljalo se i o problemima koji su se pojavili u društvu ogranka a to je kradja. Nakon 60 godina djelovanja društva i to smo dočekali. Stav je na izgled prilično oštar, no smatra se da je to u ovom trenutku jedino rješenje, a to je da se

predloži ogranku "Seljačke Sloge" isključivanje takvih delikvenata koji na taj način krnje ugled društvu.

Smatra se takodjer da treba zauzeti stav i u pogledu slabog učenja djaka koji rade u našim sekcijama i u koliko se pojavi takav problem potrebno je da se angažiraju članovi SK kako bi pomogli takvim učenicima da prevladaju svoje teškoće u učenju.

Diskusija koja se vodila o općoj štednji na svim razinama u društvu ogranka, navodi da su se i dosad poduzimale mjere u tom pravcu te da će i dalje to biti prisutno bez obzira na zamašne planove. Smatra se da uvijek ima mogućnosti za štednju.

Na kraju moram reći i ono što nismo uspjeli a ne našem krvnjom a to je uključivanje u rad Aktiva SK onih članova društva ogranka koji su i članovi SKJ a nisu se dosad uključili. U prošlom Godišnjaku sam pozvao te drugove da se uključe, no dosad to nije učinjeno. Zaključeno je da treba poći u akciju kako bi se svi uključili u rad na području MZ jer to je njihova dužnost i pravo u istom momentu. Ukoliko se budu i dalje oglušivali predložit će se odgovarajuće mјere.

Da zaključim, ova Konferencija je dala dalji putokaz kako se treba angažirati u izvršavanju preuzetih zadataka, i kako treba da se dogovaramo izmedju svih DPO Buševca. Sa dogovaranjem kako je rekao sekretar OKSKH Velika Gorica drug Kučan moramo i možemo postići još bolje rezultate, jer stvorili smo toliko i natrag ne možemo.

Obavezuju nas rezultati koje smo postigli, obavezuje nas naš samoupravni društveni razvitak, obavezuje nas SKJ, obavezuje nas naš zajednički stav da radimo i uradimo sve za dobrobit naše samoupravne nesvrstane višenacionalne zajednice ravнопravnih naroda i narodnosti. To je naš put i njega ćemo i dalje slijediti zaključak je Konferencije Aktiva SK ogranka "Seljačke Sloge" Buševac.

S konferencije aktiva SK ogranka "Seljačke slike" Buševac poslali smo telegram drugu Titu sa željama za brzi oporavak.

Sekretar Aktiva SK

Ivan Rožić - Pavek

**IZVJEŠTAJ SEKRETARA AKTIVA SSO OGRANKA
" SELJAČKE SLOGE "**

Na inicijativu općinske Konferencije SSOH Velika Gorica, u Ograniku "Seljačke slove" formiran je Aktiv SSO, sa zadatkom da ideološki usmjerava djelatnost OSS, te da potiče i usmjerava aktivnost svojih članova kako na što plodniji rad samog društva tako i u razvoju socijalističkih samoupravnih odnosa u svim DPO mesta.

Na osnivačkom sastanku članstvo je izabralo sekretariat koji broji pet članova, te je usvojen program rada Aktiva SSO društva. U sekretariat su izabrani:

1. Rožić Mladen, sekretar
2. Robić Marija, zamjenik sekretara
3. Kovačević Miroslav
4. Lučić Željko
5. Tošić Nada

Zacrtani zadaci nisu izgledali teški, ali usprkos te činjenice bilo je omladinaca koji su osporavali rad Aktiva smatrajući da će Aktiv biti samo na papiru te da neće moći rješavati probleme koji se javljaju u radu naših sekcija. Kasnije se uspostavilo da je većina takvih drugova stvarala poteškoće u radu sekcija.

Na sastanku Aktiva održanog 2.7.1979. razmatran je rad pojedinih sekcija, a članovi Aktiva te delegati iz sekcija iznosili su probleme, nedostatke i dobre strane u radu sekcija. Iz njihovih izlaganja došlo se do zaključka da u dramskoj sekciji nema većih poteškoća te da se rad dobro odvija, a da je krizno razdoblje nastalo u plesnoj, tamburaškoj i vokalnoj sekciji. Zbog nastalih problema došlo se do zaključka da se održi zajednički radni sastanak (4.7.1979.) s ovim sekcijama. Problemi koji su iznošeni na tom sastanku ukazali su na formiranje dviju struja. Članovi ovih sekcija prisvajali su si neka ovlaštenja, neki su neredovito dolazili na probe, a neki su se protivili svim odlukama i izigravali neku "vlast", te nisu u potpunosti izvršavali dogovorene zadatke. Na tom sastanku donešena su konkretna rješenja i zadaci za članove ovih sekcija. Kad se uspjelo normalizirati stanje u sekcijama, pojavila se ružna stvar s kojom se naše društvo dosad nije susretalo, a to je kradja. Na zajedničkom nastupu u Buševcu 29.11.1979. članici dramske sekcije Rožić B. nestao je novčanik sa novcem i ispravama, počinitelj se nije odmah našao ali je pronadjen na nastupu folklorne sekcije u Zagrebu, kad je pokušao na drski način oteti novac svojih kolega da bi kasnije negirao to nedjelo iako je novac nadjen u njegovojo torbi. Radi se o Antolović Željku, kojem ovo nije prvi prekršaj. Smatram da ovdje Aktiv nije u potpunosti odigrao svoju ulogu jer je ovaj problem trebao prvo biti razmatran na Aktivu, no pretekli su nas članovi Izvršnog i Upravnog odbora (u kojem smo i mi takodjer zastupljeni) te donijeli konkretna rješenja.

Za što bolji rad Aktiva SSO društva potrebna je čvršća suradnja cje-lokupnog članstva SSO, jer nažalost dogadja se da neki omladinci iznose naše poteškoće na mjestima gdje to nije potrebno, da bi kasnije digli galamu za što neki problemi nisu riješeni iako s tim problemima sekretariat nije ni upoznat. Takodjer smatram da nema dovoljno informacija od drugova koji su zaduženi za pojedine sekcije te od samih članova sekretarijata.

Nadam se da će ubuduće ovi problemi biti uklonjeni te da ćemo još bolje i sa više žara i odgovornosti prići našim zadacima te ih u potpunosti izvršavati jer to je interes svih nas mladih koji radimo u Ogranku "Seljačke slove", a to je zadatak koji pred nas postavlja naše samoupravno socijalističko društvo.

**SEKRETAR:
Rožić Mladen**

OPET ZAJEDNO

(četvrti posjet Rumunjskih Hrvata iz Klokotića Buševcu
od 26. - 30. VII. 1979.g.)

Tu su! Idu! - proletio je glas selom. Sve živo izletjelo je na cestu da pozdravi stare prijatelje i znance. Autobusi trube, ruke mašu na pozdrav. Radost u susretu starih znanaca i prijatelja ozaruje se na svakom licu.

*Tu su naši Rumunji - Klokotićani - dovikuju si susjedi.
Naši su, naši - potvrđuju jedni drugima.*

Pred domom kulture najviše je na dočeku "Slogaša" i mještana Buševca. Pozdravi na sve strane, zagrljaji starih prijatelja. Pitanja lete uokolo o onima koji nisu došli. Iako ih je došlo stotinu i to je malo, jer doma ih je ostalo mnogo više koji bi takodjer željeli doći u dragi im Buševac, izgovoriti i čuti svoju i našu dragu riječ. Ali svi nemogu najedanput, put je dalek. Na sreću misli ne znaju za daljine. U mislima smo svi na okupu.

Pozdravljamo drage goste, sjećamo se njihovih dočeka i rastanaka prilikom našeg gostovanja u njihovim domovima. Toliko sitnih radošti i oduševljenja koja prožimaju naša čuvstva u razgovorima, u glazbi, plesu i pjesmi. Četiri pet dana malo je da se sve ispriča i pokažu još neki dijelovi naše domovine, koje su oni željeli vidjeti.

Proslavili su s nama Dan ustanka naroda Hrvatske, dali svoj program i stavili vijenac na spomenik palim borcima. Nastupili u gostima Ogranka "Seljačke slove" u Nedelišću. Razgledali poznatu groblje u Varaždinu. Prošetali se našim lijepim Zagrebom. Bili na primanju kod predsjednika skupštine općine Velika Gorica druga Josipa Karasa u prisustvu predstavnika Saborske komisije za kulturne veze sa inozemstvom. Odigrali nogometnu utakmicu u Buševcu. Primili poklon od predsjednika Skupštine naše općine i našeg društva (knjigu J.K. "Oproštajna večera"). Dali nama svoje darove za uspomenu na te tako lijepo dane, pune života, veselja i nezaboravljene radosti i prijateljstva. Prijateljstva koja vežu i naše dvije domovine SFR Jugoslaviju i SR Rumunjsku, čiji su i oni jedna mala spona.

Brz rastanak, opet stisci ruku, zagrljaji, pa koja suza i pozivi da ih čim prije posjetimo u njihovim kućama. Razveselimo se u njihovim domovima.

Šum motora, nanovo pozdravi stotinu ruku iz odlazećih vozila u nama tako dragi Klokotić.

Josip Kovačević

S U T O N

*Otkidam lepršava maštanja
kao sklopljene latice cvijeta
obješene o bodljikave
grane borova
gustih i neprohodnih
plašljivih šuma.*

*U strahu od nečeg
zaspala sam tihop toplo nijemo.*

*Dašak vjetra i srž dobrote ruku
preduhitrila je sve moje želje
o vlastitoj slobodi.
Pohlepnō prostranstvo toplih
misli obavio je plaštrom
plavi suton.*

Djurdja Robić

**OSVRT NA KNJIGU JOSIPA KOVAČEVIĆA
"OPROŠTAJNA VEČERA"**

Nedavno se u izdanju Ogranka "Seljačke slogue" iz Buševca pojavila knjiga pripovijesti Josipa Kovačevića "Oproštajna večera". Za ovu mjesnu zajednicu taj korak je ravan podvigu, za autora predstavlja iskušenja, a za čitaoce je sve to možda dovoljno da pobudi radoznalost. Dvadeset međusobno formalno nevezanih priča, koje ne povezuje čak ni naslov (uzet iz jedne od njih), ipak se, zbog pišćeve usredotočenosti na usko geografsko područje (Turopolje), a s tim u vezi i na moralno-etičke osobine tog podneblja, doima kao neka vrsta cjeline.

Zbirka pripovijesti Josipa Kovačevića svojim tematskim i vremenskim odredjenjima ponire baš u ona granična godišta iz kojih nam dopiru najraniji ostaci folklorne baštine turopoljskog podneblja. Drugim riječima, lingvističke i melodijske eksponate u grlima i žicama članova najizvornijih KUD-ova ovoga kraja, zatim interijere i eksterijere najstarijih "preživjelih" izdanaka drvene arhitekture kojima se kustosi današnjih muzeja pred svjetom najviše ponose, te laneno sukno težačke košulje sa dna neke tavanske škrinje, Kovačević, kao krv u žile, iznova vraća u dimenzije života. Bez tih i takvih dimenzija folklorni i povijesni trezori bili bi samo hladna posjetilišta bez daha i duše, bez čovjeka kao mjerila.

U Kovačevim likovima čije male živote često melje ratna mašina za meso, šire se velika prostranstva u kojima cvate gramzljivost, pokvarenost, podvala, pohota, pijanstvo i čitave lepeze, čitave hijerarhije ljudskih poroka. A kad se ta carstva zlih sila sukobe s ljudima i sudare u njima, nevine i začudjene žrtve padaju u širokom luku kao pokošene nevidljivom rukom. Ta paklena klica je ono najmodernije u ovoj zbirci pripovijesti, po njoj se prepoznajemo i danas.

"Tanka" mjesta su, međutim, tamo gdje autor konstruira priču da bi bila više po njegovoj mjeri i ukusu, kada nastoji svakako priskrbiti čitaočevu simpatiju ili antipatiju za neke od svojih likova i kada ucjepljuje ritam koji ne odgovara naravi i usponu zrenja priče. U takvim trenucima pišćevo brišta za istinu popušta, pa čitalac, navlačeći roletne bora na čelo, cijepa i krči rečenice teksta pred sobom tražeći ona mjesta, a takvih na sreću ima, koja će iznova zavoljeti, u kojima će prepoznati svoje tkivo, svoje osjećaje, svoje strasti, svoje kataklizme i svoje visprene uspone kroz naoko beznačajne i pune svakodnevnice, ali sudbinske raskole uma našeg turopoljskog seljaka.

BOŠKO PROSENJAK

Svjedok današnjeg seoskog života

Josip Kovačević: »Oproštajna večera«, pripovijesti, KUD Ogranak Seljačke slike, Buševac

Josip Kovačević rodio se i stazio je u obitelji u turopoljskom selu Buševcu, a u gradu Zagrebu školovan je na srednjoj ekonomskoj školi i zapošlen je u »RIZ-u. Iz ovih koordinata razvija se Kovačević kao pisac: obraduje folklor, glumi i režira za dramsku grupu ogranka »Seljačke slike« u Buševcu, osnivač je i urednik »Glasa Buševca« (od 1964 - 1975. godine), piše pripovijesti, i u posebnoj knjizi objavljuje pripovijest »Zenidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića (1968.), koju dramatizira te se ona kao »Turopoljska svadba« izvodi 1967. godine u Buševcu i Mraclinu. »Svadbu« snimaju i emitiraju Radio-Zagreb (1968.) i RTV Zagreb (1970.). U Zagrebu objavio je 1976. drugo prošireno izdanje »Zenidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića«. Časopis »Kaj« 1974. objavljuje mu neke tekstove, a novelu »Smrt Marka Troce« uvrštava u izbor suvremene kajkavske proze 1977.

Ove godine tiskana mu je zbirka pripovijesti »Oproštajna večera« u izdanju KUD Ogranak »Seljačke Slike« - Buševac. Tekstovi u ovoj zbirki pisani su u duljem razdoblju (1958 - 1975.), pa ih je trebalo kronološki poredati, da bi se preglednije pratile promjene u Kovačevićevom književnom stvaralaštvu.

Osim u prvoj pripovijesti »Progonjeni«

NOVE KNJIGE

(koja priča o Turopoljcima-hrvatskim domobranima u Rusiji za vrijeme I svjetskog rata), u svim ostalim pripovijetkama isti je geografski, socijalni i foklorni turopoljski okvir. Tu su već tradicionalni realistični opisi ravnicičkog blatinjavog seleta, sirotinje, pijanstva, sajmovanja i svadbe, živovanja i umovanja na teškoj zemlji uz kravicu i kuću punu bose djece. Međutim, tokom ovog pripovijedanja na štokavštini sa čestim kajkavskim monologima i dijalozima, pisac formira odlomke i cjele vještice, koje ga otrivaju kao angažiranog čovjeka. Toplinu njegovom tekstu, koji se odlikuje vrsnim poznavanjem života i prilika, podiže Kovačevićev rođendjublje (pripovijest »Progonjeni«), osudu nesocijalnog ponašanja djece prema ostarjelim roditeljima (»Smrt Marka Troce«), a osobito će čitaoca privuci Kovačevićeva kritika i satira nekih novih odnosa među seljacima-radnicima. Nasmijat će se gospodinu gradaninu, koji romantično »i s apetitom« gleda na obilnu i veselu seljačku svadbu (»Vjenčani kum«), bez svakog žaljenja preci će preko »oparenog« oca, koji bogatoj kćerki traži ženika iz grada, uvjet je da je školovan i da ima kola. Tekst »Gastarbjater Matek« prava je »suzna bomba« bačena među svijet koji odlazi na rad u tudinu i vraca se kući za vrijeme blagdana, s autom i nabusit, da bi se riješio svoga osjećaja manje vrijednosti.

Knjiga Josipa Kovačevića steci će čitaoce i nadajmo se da će pisac novim tekstovima još dublje svjedočiti o životu na selu u ovom prelomnom vremenu.

NIKOLA BONIFIĆI ROŽIN

VJESNIK ● četvrtak, 6. prosinca 1979. godine

OPROŠTAJNA VEČERA

Pisac J. Kovačević, autor knjige »Zenidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića«

U nakladi Ogranka »Seljačka slike« iz Buševca u srpnju je izšla iz tiska zbirka pripovjedaka pisca i člana ovog društva, Josipa Kovačevića, pod zajedničkim naslovom »Oproštajna večera«. Ovom zbirkom pisac je na neki način zaokružio pola stoljeća života turopoljskog sela, od prvog svjetskog rata do danas, oslikavajući na laki i zanimljiv način zgodne i nezgodne raspjevanih i rasplakanih seoskih bećara i ženika, žandara i vojnika, gazde i sirotinje, pijanca i trezvenjaka, itd.

U zanimljivom dijalogu, služeći se izvornim kajkavskim govorom, Kovačevićevi junaci prolaze kroz smješne, surove i teške krušnje, zaokupljeni svo-

jim životnim prilikama i neprikilama.

Zbirka pripovjedaka toplo je prihvaćena u Buševcu, mjestu u kojem je rođen i gdje danas živi Josip Kovačević.

Vrio povoljno »Oproštajnu večeru« ocijenili su i poznati zagrebački književnici Stjepan Draganić:...»J. Kovačević je plodan pisac, posvećen doživljajima, sudbinama i dogadjajima u svom rodom kraju. Ta životnost, izvornost i milje, kvalitete su brojnih pripovjedaka koje nedovoljnom publicitetu egzistiraju kao nesumnjiva književna vrijednost...«, i Stjepan Čuić:...»Citatelja će sigurno zaokupiti široki tematski raspon Kovačevićevih pripovijesti, u nekim je naglašena socijalna potka, neke su protkanе živim humorom i čarom turopoljske kajkavštine...«.

Za sada, knjiga se prodaje članovima Ogranka u Buševcu. No, uskoro će se naći i u knjižarama.

Vrijedno je spomenuti da se Ogranak »Seljačke slike«, kao izdavač zbirke pripovjedaka J. Kovačevića, obratio za pomoć mnogim radnim i kulturnim institucijama. Među prvima odazvala se OUR »Velikome Velika Gorica. (I. Z.)

Promocija knjige Josipa Kovačevića

»Oproštajna večera«

U prostorijama knjižnice Narodnog sveučilišta »Juraj Kokot« u Velikoj Gorici održana je promocija zbirke pripovijedaka Josipa Kovačevića »Oproštajna večera«. Promociju su priredili Centar za kulturu Narodnog sveučilišta »Juraj Kokot«, književna grupa »Albatros« i ogrank »Seljačke slike« Buševca. O knjizi i o dosadašnjem književnom radu Josipa Kovačevića govorio je Josip Prosenjak. Pripovijetku »Progonjeni« pročitao je član dramske grupe ogranka »Seljačke slike« Željko Lučić. U razgovoru, koji je uslijedio, Kovačević je odgovarao na pitanja u vezi s nastankom knjige, o svojem sadašnjem radu i budućim preokupacijama.

Pripovijetke Josipa Kovačevića mogli bismo svrstati u tzv. pučku umjetničku prozu. Kao i u svojoj prvoj knjizi »Zenidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića«, Kovačević se opet vraća starom turopoljskom selu. Njegove pripovijetke detaljno opisuju svakodnevni obiteljski život, običaje i mentalitet turopoljskog seljaka. Opisi su naturalistički, a likovi često prikazani s blagom dozom karikature. Dijalozi su ja-

sni, kajkavski, protkani rustikalnim humorom što pridonosi autentičnosti pripovijedanja.

Prva pripovijetka »Progonjeni« i posljednja »Gastarbajter Matek« razlikuju se od ostalih po sadržaju odnosno po svojoj formi. Pripovijetka »Progonjeni« opisuje događaj na ruskom frontu za vrijeme prvog svjetskog rata i vjerojatno je inspirirana pričanjem starih ljudi koji su tu katoličkim preživjeli. Sve ostale pripovijetke sadržajno su vezane za turopoljsko selo i život u njemu. Pripovijetka »Gastarbajter Matek« razlikuje se od ostalih po načinu pripovijedanja. Kovačević se tu istušao u pisanju u prvom licu, što je svakako neposredni, ali i teži način izražavanja. Ostale su pripovijetke pisane ovim prepoznatljivim Kovačevićevim stilom, koji već poznamo iz njegove »Zenidbe turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića«.

Zbirku pripovijedaka »Oproštajna večera« izdao je ogrank »Seljačke slike« Buševac, što zaslužuje posebnu pažnju. Tim izdanjem ovo je kulturno-umjetničko društvo obogatovalo inače plodan rad.

I. KOŠIĆ

10 strana • Velikogorički list • 1. veljače 1980.

Josip Kovačević (rođen 1936.) donekle je već poznat našoj javnosti po povijesti *Zenidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića*, koja je doživjela dva izdania u knjizi (naknadom piševom), a kao igrač izveo ju je KUD »Seljačke slike« u Buševcu, te je tu izvedbu prikazala i RTV Zagreb. U *Zenidbi turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića* Kovačević je na novelistički način prikazao stare svadbenе običaje u Turopolju i oslikao općenito turopoljsko selo u doba zadružnog života, uvezivši za geslo knjige i stihove hrvatskog preporoditelja Dragutina Rakovčića:

*Da nam ono ne pogine
što je naše od starine.*

Nova, druga knjiga Josipa Kovačevića, što je nedavno izšla pod naslovom *Oproštajna večera*, sadrži dvadeset pripovijesti s tematikom turopoljskog sela u nedalekoj prošlosti i sadašnjici, koje su kronološki poređane. Preve govore o Turopoljcima na galicijskoj fronti, o povratku iz prvog svjetskog rata, zatim slijede one što su tematski vezane uz karadordevičevsku monarhiju, da bi poslijednje prozorile o našim danima (primjerice *Gastarbajter Matko*). Tih dvadeset pripovijesti donose vrlo bogatu galeriju raznovrsnih likova, seoskih gaza i nadničara, iseljenika u prekomorske zemlje i povratnika,

likove seoskih gizdelina i raspikica, gradskih probisvija i propalica što među lakovjernim seljacima okušavaju sreću, likove žandara koji jedva čekaju priliku da udare na nedužne seljake, i niz drugih, počesto vrlo složenih likova, iako su sve to redom priče nevelikog opsega. Znatran dio dramskih sukoba u Kovačevićevim pripovijestima zasnovan je na suprotnostima između grada i sela, odnosno na sudarima jednog i drugog načina života, a tragizam pojedinih junaka ovih priča nedvojivo je posljedak nesnalažnja u novim životnim uvjetima, tj. u

Pripovijetke iz Turopolja Josipa Kovačevića

VELIKA GORICA (Tanjug) — Ogranak »Seljačke slike« u Buševcu, općina Velika Gorica, kulturno-umjetničko društvo što se iduće godine proslavliti šest desetljeća postojanja i uspješna rada, postao je izdavač. U njegovoj nakladi izšla je iz štampe zbirka pripovijedaka »Oproštajna večera«, čiji je autor dugogodišnji član »Seljačke slike« Josip Kovačević.

U tom djelu, koje je dobio nepodijeljene simpatije i priznanja književne kritike, Kovačević obraduje pola stoljeća života u turopoljskom selu, oslikavajući zgode i negode svojih zemljaka. Knjigu Josipa Kovačevića »Oproštajna večera« ljubitelji narodne književnosti mogu će uskoro nabaviti i u zagrebačkim knjižarama. Pomoć pri izdavanju knjige ogranku »Seljačke slike« pružile su i velikogoričke »redne« radne organizacije.

★ VESNIK ★

nedjeljak, 1. listopada 1979.

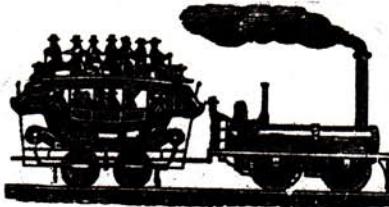
Vlaho Glagolić
"MARULIĆ", časopis za književnost i kulturu - Zagreb
broj 6, studeni - prosinac
1979. - God. XII
str. 596/597

MURTERSKA FEŠTA

Ni ovaj Festival dramskih amatera Hrvatske koji se održava u Murteru nije prošao bez nas Buševčana, koji murtersku pozornicu poznajemo kao našu, a o "Tik-taku", Čadjavici, Collentumu da i ne govorimo.

I ove godine pred kraj svibnja krenula je naša recitatorska grupa na Murter da recitalom "Zakaj smo se stali" svećano otvori FEDAH. Ovaj put smo pošli vlakom. Kulise i reflektore smo zapakirali u Buševcu da bi na Zagrebačkom glavnom kolodvoru bili utovareni u vlak za Šibenik. Točno u 9,50 sati navečer krenuli smo spavačim kolima "Kornat-expressa", kako bismo nakon jednonočnog putovanja, svježi i odmorni (!?) stigli na Murter jer je iduće večeri bila predstava. Usprkos ležajima u kupeu, nismo spavali. Kazetofon je svirao bez prekida, pa je malo tko od putnika u vagonu spavao. Pred jutro smo se polako povukli u kupée, ali smo već u Kninu sneni na prozorima pili kavu koju nam je skuhao konduktor, s kojim smo se i sprijateljili. Vlak je stigao u Šibenik sa samo dva vagona. "A gdje su kulise?"

Ne znam tko se prvi sjetio, ali vagona u kojem su kulise krenule iz Zagreba nije bilo. Požurili smo do prometnika da se pobliže informirano, a on je odgovorio da će ukoliko nisu otišle za Split, doći idućim vlakom u 9 sati. Neki su dobili pokoju sijedu, ali pomoći nije bilo: treba pričekati. Razmatrali smo mogućnost odlaska u Split. Ipak, možda stignu, a mi idemo u grad na kavu. Među mnogim restoranima i kafićima konačno nadjosmo jedan otvoren. Dok smo ispijali kavu, dečki su otišli na stanicu da vide da li su stigle kulise. Naravno, stigle su slijedećim vlakom. Svi smo odahнуli i sjeli na autobus za Murter. Nakon pozdrava s domaćinom, smjestili smo se u hotel "Collentum" na Slanici. Neki su bili razočarani, jer su im se bungalovi (gdje smo spavali prošli put) činili sasvim dobri. Nakon ručka pošli smo u dom da postavimo kulise i još jednom probamo, jer nije mala stvar otvarati festival i to još republički. Uvečer kad smo već bili u garderobi i pripremali se za nastup, rekoše nam da su došli s televizije i da će nas snimati. Možete zamisliti kakvu smo tremu imali! Ali kao stari amateri koji godinama hodaju pozornicom, i to smo prebrodili. Na kraju, zajedno s publikom, bili smo oduševljeni. Bila je to naša najbolja izvedba recitala. U pauzi do iduće predstave (na programu su svake večeri bile dvije predstave), podjosmo u obližnji bar na kavu. Stvorila se tu i pletenka s crnjakom. Odakle? Ispod stola. Dalje nitko nije ništa znao, ili nije htio znati, ali nije bilo ni važno. Nakon uspješnog nastupa trebalo se i malo okrijepiti.

Drugog dana održavao se tzv. okrugli stol (koji uopće nije bio okrugao) gdje su veleučeni i veleumni stručnjaci za amaterizam hvalili ili kudili pojedine predstave, već prema tome kako im se što svidjelo. Nakon razgovora do ručka - kupanje. Poslije opet kupanje, sunčanje, zezanje na plaži, a uvečer predstave.

Pauze izmedju predstava provodili smo u Tik-taku, gdje smo imali stalna mesta - na podu - stolica nije bilo za sve nas. Ali se naš "Brko i njegov harem", tako su nas prozvali kolege amtateri iz drugih grupa, uvijek snašao. Ne znam zašto su nas prozvali haremom, jer smo bile tri djevojke i pet momaka?! Tu bismo uz tonik (sa džinom naravno) i kavu pričali o vidjenim predstavama, a pao je i poneki vic. Nakon predstave povratak u hotel, pa pošto nigdje nije bilo zabave, ni muzike za ples, sami smo se pobrinuli za nju. Kazete su se stalno vrtile (Dj. Balašević je pjevao samo za nas), a mi smo plesali, pjevali. Na tren nam je veselje pomutila razbijena flaša "Zrinskog". Kako ćemo pjevati suha grla? Ali brzo se tu stvorio "Babić" tako da smo "Zrinskog" brzo zaboravili. Kad više nismo imali flaša (punih naravno),

neki su, predstavljajući se kao Arapi, prodavali naftu značajnim momcima što su se okupili pred vratima. Naravno, nafta se toči tek poslije 6 ujutro. Izgleda da su naši trgovci, umotani u plahtu, s ručnikom oko glave i crnim naočalama na nosu, bili uvjerljivi jer su se znatiželjnici povukli. "Ajdemo na kupanje", začuo se glas iz ugla iza vratiju. Nije trebalo ponoviti jer smo začas bili u "badićima" (cure) i u gaćama (dečki), te hrabro poskakali u vodu. Biло je hladno, ali samo prvi čas. Nakon ponoćnog pračakanja u moru, svi smo na obali gimnasticirali kao vojnici. Kako

nam je objasnio naš glavni to je zbog bolje cirkulacije krvi. Već se počelo daniti kad smo pošli na spavanje. Na doručku nas se iduće jutro pojavilo nekoliko. Neki su i ručak prespavali. Uvečer smo na predstave bili obavezni ići, a poslije opet zabava; ali ovaj put bez kupanja. Sutradan smo saznali da su se nekim gostima toliko svidjele naše zabave da su otišli iz hotela. Ali nismo bili jedini koji su se zabavljali te noći, pa nam je savjest bila čista.

I sami smo se iznenadili kako su brzo prošla tri dana našeg boravka u Murteru. Povratak je bio određen za nedjelju u 3 sata poslovnim vlakom. Ali, stigavši na stanicu saznali smo da je poslovni otišao pred pola sata, a za brzi koji polazi za sat vremena, nema rezervacija. Međutim, ugurali smo se nekako u vlak i malo sjedeći, malo stojeći u hodniku došli kući.

Kad nas pitaju kako je bilo, odgovaramo: "Vidjeli ste nas na televiziji, dobro." A ono drugo - slobodno vrijeme? Što da kažemo. Pročitali ste sve ovo pa zaključite sami.

Rožić Branka

J E S E N

I nitko mi neće doći
u tromo jesenje popodne
I nitko mi neće doći
u rana zimska svitanja.

I da mu pokušam
reći golu i skromnu istinu
bez celofana, skupih mašna
bez suza i drhtaja ruku.

I nitko neće skinuti
težak umoran plašt
ognut napolajadno
u siromašnu nadu čekanja
i varljiva lutanja.

Vani padaju kišo.
Teške kiše pljušte
i inspiru lišće.

Ljudi iza cvjetnih
desena kišobrana
sporo se mimoilaze
i žure nekuda.

A ja nikog ne čekam
I zatvaram se u
bojažljivim mislima
I nitko mi neće doći
u tromo jesenje popodne
isprano od kiša.

Djurđa Robić

10. SUSRET MLADIH STVARALACA - GRUBIŠNO POLJE
24.10. - 27.10.1979.

U Grubišno Polje - točnije u Viroviticu - krenuli smo navečer 24.10. budući da smo već idućeg dana zajedno sa zborom kolektiva "Zdenka" iz Velikih Zdenaca otvarali 10. jubilarni susret mladih stvaralaca. Nakon otvaranja slijedio je drugog dana nastup za kolektiv tvornice komadnog namještaja iz Grubišnog Polja, koji nam je pružio gostoprимstvo.

Svoje slobodno vrijeme uglavnom smo provodili u Zdenkinom rekreativnom centru ZRC-u na kuglanju. Poslije burnih noći "punih sna" i poslije hotelskog "obilnog" doručka krenuli smo svaki na svoju stranu: djevojke u kupovinu razglednica, suvenira te usporedjivanje cijena odjevnih predmeta, dok ste naše muško društvo mogli vidjeti jedino u gostionicama gdje obavezno mora biti dobar "džuboks" ili možda manje važan biljar i naravno, šank sa obveznim barskim stolicama po mogućnosti na okretanje. Iz diskusije užeg kruga muških članova doznalo se o prometnoj nezgodi jednog našeg člana kojega je umalo pregazio vlastiti automobil. Nužno treba spomenuti i jedan buffet u Grubišnom Polju gdje smo došli u nezavidnu situaciju u koju su nas doveli gosti iste gostionice, kasnije naši prijatelji jer su se htjeli takmičiti u ispraznjavanju boca srednjekvalitetnog vina. Takmičenje je nažalost bilo prekinuto radi obostranog pomanjkanja osjećaja za vrijeme tj. buffetu je isteklo radno vrijeme.

Na povratku u hotel "Slavonija" pjevajući pjesme širokog repertoara imali smo problema s recepcionarom kojem se naše "pjevanje" nije svidjelo pa smo jednoglasno zaključili da on nije društven čovjek, no mišljenje sviju nas bilo je pogrešno jer se kasnije recepcionar opravdao s bocom Badelovog konjaka.

I tako:

*U Grubišnom Polju
veseli smo bili
puno jeli, pili
a malo ... glumili.*

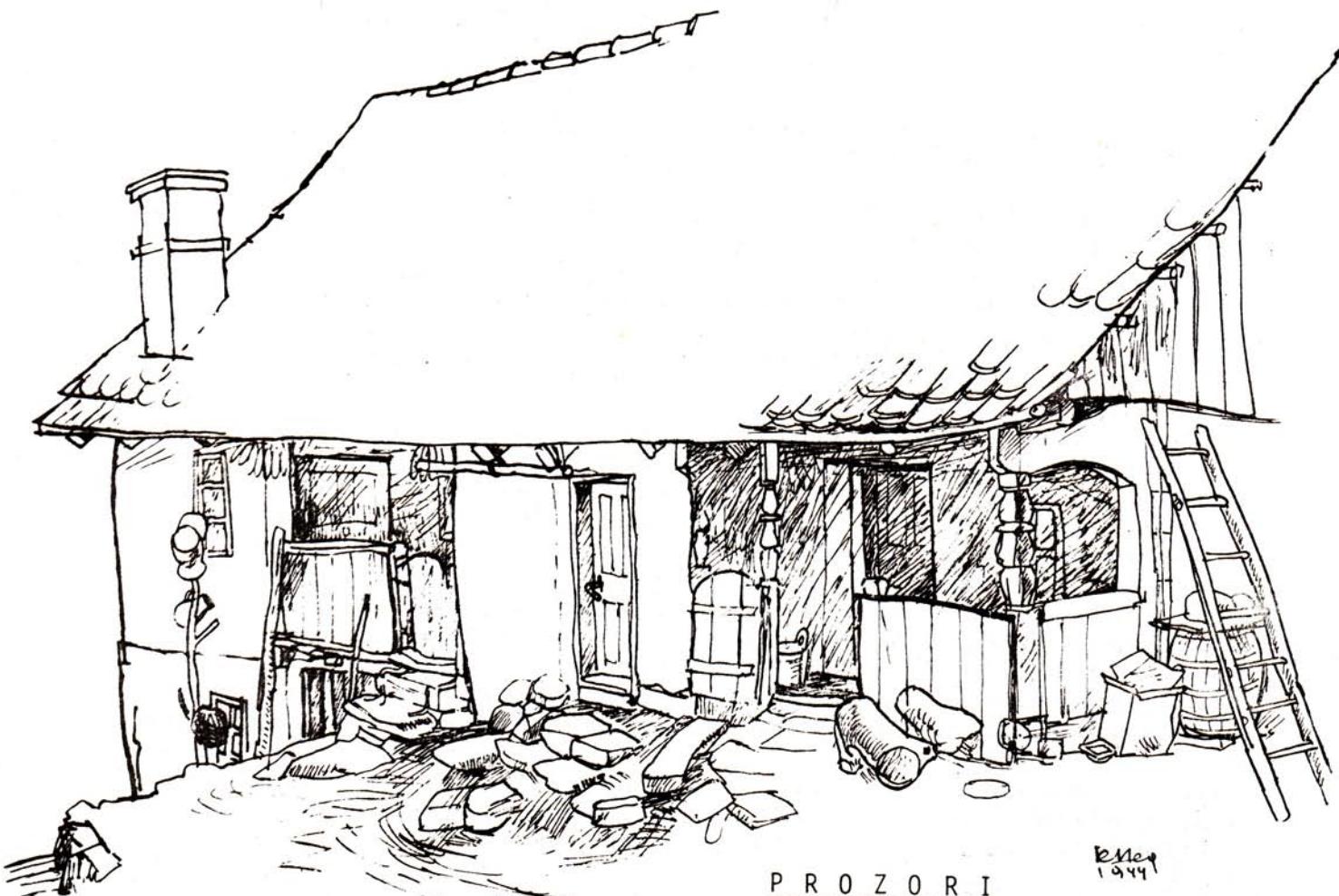

Sve što je lijepo brzo prodje pa se tako i dan našeg povratka veoma brzo približio. Ostavili smo Viroviticu, Grubišno Polje i nove prijatelje s porukom:

"Dovidjenja do iduće godine, do idućih susreta!"

Jasna Kirin

P R O Z O R I

K A P

*Moje riječi nestale su
u mekom pijesku onog ljeta
kad sam otići moralu*

*A ti si se izgubio
u sjaju kapljica modrog mora
i u mojim zelenim očima.*

Djurđa Robić

Lagano

Na tren

Zatvori oči

*da dodirnem usnama
pametne preklopljene
crne prozore.*

*I prašinu da
pobrišem sa njih
kako bi mogla
prodrijeti svjetlost.*

Djurđa Robić

GODIŠNjak - biltan ogranka Seljačke sluge Buševec
Izlazi jedamput godišnje u povodu godišnje skupštine društva.
Redakcija: Stjepan Lendarić, Djurdja Robić, Ivan Rožić (Ivana) i Ivan
Rožić (Nikole). Glavni urednik: Ivan Rožić (Nikole)
Tehnička obrada, oprema i tisak: Ured za prijepis i umnožavanje
Sever - Berković, Zagreb, Masarykova 18.

